

Ἀργουσόλι
Ὀκτώβριος 1964
Χρόνος 8ος
Τεύχος 4 (69)

Ὁ Φανός

τῆς Κεφαλониᾶς

Καλλιτεχνική, ἱστορική, λαογραφική, σατιρική, Ἀνεξάρτητη Μηνιαία Κεφαλονίτικη ἐπιθεώρηση

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΣΑΤΙΡΕΣ

ΟΠΩΣ ΑΛΛΟΤΕ ΤΑΨΑΛΛΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΕΑ ΤΩΡΑ ΤΑ ΓΡΑΦΩ ΦΙΛΙΚΑ ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ ΠΑΠΑΝΤΡΕΑ

Σὲ καμαρώνω Πρόεδρε, ποὺ δὲν κάνεις αὐξήσεις
στῶν ὑπαλλήλων τοὺς μισθοὺς...! Γιὰ νὰ τοὺς συνηθίσῃς,
νὰ τρῶνε πιὸ λιγώτερο, νὰ μὴ κοπροσκυλιάζουν
καὶ μὲ γεμάτη τὴν κοιλιὰ... πολλοὶ νὰ τεμπελιάζουν!
Κι' εἶναι σοφὸ τὸ μέτρο σου κι' ἔχει καὶ λογικὴ,
γιατ' ὥς γνωστὸν δαυλεύουνε μόνον οἱ... νηστικοί,
Κι' οὔτε δυνάμεις θάχουνε γι' ἀγῶνες κι' ἀπεργίες,
οὔτε θ' ἀντέχουν, φυσικά,
νὰ σὲ σκοτίζουν ταχτικά
καὶ νὰ σοὺ κάνουνε κι' αὐτοὶ πρὸς τὸ Καστρί... πορεῖες!
Σ' εὐχαριστῶ π' ἀκρίβητες, Πρόεδρε τὸ τσιγάρο,
τῶν καπνιστῶν τὸν φοβερὸ κίνδυνο, σὰν τὸ Χάρο.
Κι' ἄλλοι τό... ἐλαττώσαμε κι' ἄλλοι τὸ βίτσιο—λόξαν
τελείως τ' ἀπαρνήθηκαν,
γιὰ τοῦτο καὶ σ' εὐχήθηκαν,
ποὺ τὸ τσιγάρο τῶκοσαν πρὸς Ὑμετέραν Δόξαν...!
Κι' ἔτσι μ' αὐτὸ τὸ μέτρο σου τὸ σωστικὸ καὶ φίνο,
πολλοὺς ἀπὸ τὸν κίνδυνο
τὸν λίαν ἐπικίνδυνο
ἔσωσες, ποὺ διάτρεχαν νὰ πάθουνε... καρκίνο!
ᾧ! σεβαστὲ μου Πρόεδρε, πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω
κι' ἂν θέλῃς σκύψε, φίλε μου, θερμὰ νὰ σὲ φιλήσω!
Ποὺ μ'... ἀλλαγῇ σου θαύματα, τὰ ταπεινὰ τ' ἀνύψωσες
καὶ τίς τιμὲς στὰ τρόφιμα τιμητικὰ τίς... ὕψωσες!
Γι' αὐτὸ κι' ὅλοι δέομαστε... Οἷστρος νὰ μὴ σοὺ λείψῃ
καὶ στὸ φτωχὸ μας τὸ ψωμί
διπλὴ νὰ κάμῃς τὴν τιμὴ,
νὰ τ' ἀνεβάσῃς γρήγορα στά... πρέποντά του ὕψη...!
Θερμὰ συγχαρητήρια, γιὰ τὴν ἀνωτερότητα,
τιμὴ στὸ μπακαλάο μας νὰ δώσῃς κι'... ὕψηλότητά!
Κι' ἀπὸ φαί τῶσαν φτωχῶν τὸ περιφρονημένο,
τὸν μπακαλάο δόξασες κι' ἔκαμες τιμημένο!
Κι' ὅταν στὴ χάσῃ φεγγαριοῦ τώρα θὰ τὸν γευώμαστε
τὴ θρεφτικὴ κι' ἀξία του,
γιὰ τὴν ὑπεραξία του,
χάρις σὲ Σένα Πρόεδρε, καὶ θὰ τὴν αἰσθανώμαστε...!
Κι' ὁ διάολος, παμφίλτατε Πρόεδρε, νὰ μὲ πάρῃ,
τὸν μπακαλάο σὰ θωρῶ,
ἐλκρινὰ νὰ Σὲ χαρῶ,
ἂν δὲν τὸν λιγουρεύωμαι τώρα σὰ τὸ χαδιάρη!
ᾧ! σεβαστὲ μου Πρόεδρε! Τί νὰ σοὺ πρωτογράψω;
Ποὺ τόσο συγκινήθηκα κι' εἰμ' ἑτοιμὸς νὰ κλάψω.
Θερμὰ, λοιπὸν, σ' εὐχαριστῶ! Πολὺ δὲ σὲ θαυμάζω,
ἀφοῦ τὸ κατὰστράκι
τῶκαμες πενηντάρικο
καὶ τρώγοντάς λιγώτερο δέν... βαρυστομαχιάζω
κι' ἀπὸ τὸ πάθος θὰ σωθῶ, ἀπὸ τὴν ἀμασία
χάρις σὲ Σὲ τῆς ἀλλαγῇ, ὦ σεβαστὲ Μεσσία!

Κεφαλονίτικες Ρίμνες

ΦΙΛΕ ΜΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΕ
ΣΤΟ ΛΕΓΩ ΜΕ ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ,
ΑΝ ΔΕΝ ΠΡΟΣΕΞΗΣ ΤΗΝ ΕΡΕ
ΘΑ ΠΑΘῇ... ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ

Σοφέ! Μὴ κάνεις ὄνειρα
πῶς θάσαι σύ... διὰδοχος!
Γιατ' ἄλλοι τὸ βαφτίζουνε
κι' ἄλλος εἶν' ὁ ἀνέδοχος.

Ὁ δὲ Λαὸς ἐξύπνησε
καὶ ἔβρ' ἡ... Ἀριστερά του,
τὶ τόσα χρόνια τῶκαμε
στραθὴ ἢ δεξιὰ του!

Καὶ μὴ νομίξῃς πρὸςκαιρα
ὅτι ἀριστερίζεις,
γιατὶ πανὶ τὸ κῶκκινο
τὰ πλήθῃ κι' ἠλεκτρίζει!

Οὔτε νὰ γίνῃς, Πρόεδρε,
τῶν ταύρων ταυρομάχος
γιατὶ στὸ τέλος, φουκαρά,
θὲ νὰ βρεθῇς μονάχος!

Κάμε, λοιπὸν, κι' ἐσοὺ στροφὴ
μεγάλῃ στὸ τιμῶνι,
γιατὶ τῆς καταδύσεως
ἢ θύελλα ζυγώνει!

Τὴ δὲ σοφὴ σου κεφαλὴ
μὲ τὴν καθηγεσία
προσγειώσῃς τὴν, Πρόεδρε,
σ' ΕΡΕΣ τὴν ἡγσία!

Καὶ κάμε νέον πρόγραμμα
κάπως πιὸ λογικώτερο
κι' ὅπως καλὰ κατανοεῖς
πιὸ δημοκρατικώτερο!...

Ἔτσι μονάχα, Πρόεδρε,
καὶ τῆς ΕΡΕ τὸ Κάμμα,
θὰ ξαναπάρῃ τὴ πνοὴ
στὸ νεκρὸν ἐνὶ σῶμα!

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
Ἀλλοιῶτικα τετελεσται
καὶ αὐτὰ συμβαίνει
πομπὰς σὰς διαδίδουνε
κι' ἐγγίζῃ· κι' ἡ... θανά!

Τὸ ταχυδρομεῖο μας

Τὸ Κεφαλονίτικο Λεξιλόγιο

κ. Σπύρον Πατρ. Αὐστραλιαν. Πρῶτο καὶ δεύτερο τεύχος ἐξαντλήθηκαν. Θὰ σοὺ στέλνω ἀπὸ τὸ τρίτο.

κ. Σπύρον Ἰγγλ. Ἀθήνας. Δημοσιεύεται στὸ παρόν.

κ. Τζέρυ Μορτέν, Ὁκλαντ. Γράψε μου ἂν εὐρίσκες γυρίζοντας τοὺς δύο πρώτους «Φανούς» μας.

«Μάτια παραπονιάρικα», ἐνταῦθα. Μὲ συγκίνησαν καὶ μὲ κολάκευσαν τὰ ὀκτώ σου.. ἀφιερωματικά τετράστιχα. Ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ τὰ καταχωρήσω, γιὰτὶ ὑπάρχει καὶ συζυγικό... φρουραρχεῖο! Ἀν διαβάσι, λοιπόν, ἡ συζυγική μου ΕΣΑ, πῶς μὲ βλέπεις στὰ:

...Χρυσὰ ὄνειρα κάθε νυκτὸς
ὅπου σβήνονται μὲ τῆς ἡμέρας
(τὸ φῶς!...

θ' ἀρπάξη τόν... φουντραδόρο καὶ
μὲ κἀν κακοθάνατο ἀπὸ τὸ
ξύλο.

Αἰδ. Ἰερέα κ. Γ. Βαλλ. Πειραιᾶ. Ἀμέσως σ' ἀπάντησα κι' ἄπορῶ πῶς δὲν μοὺ ἔγραψες.

Κους Α. Μάρκου καὶ Σία — Τζιμπουτί. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη κι' ἀπάντησα.

κ.κ. Γ. Γεωργόπ. — Κορβίτσαν καὶ Π. Μαντέλ. Κιάτο. Μόλις θὰ τὰ καταφέρω θὰ σὰς γράψω περισσότερα.

«Ποπούλα», Θεσσαλονίκη. Τί καταλαβαίνει κάθε τόσο νὰ μὲ καρφώνης:

...Πρέχουμε πιά τὰ σάλια σου
Βουνά, νὰ σὲ χαρῶ
καὶ βάλῃ τὸ ταχύτερο
κοιμένα... σαλιερό!

Γι' αὐτὸ καὶ σὲ ξεπληρώνω μὲ τὸ ἴδιο νόμισμα:

Γιὰ σαλιερό μου θάβανα,
ἀφοῦ λατρεῖα σοῦχω,
ἂν μοῦστέλνες κορίτσι μου
τὸ πιδὶ μικρὸ σου... ροῦχο!

κ.κ. Ἀφούρ Βαλ. Γερ. Καλογ. καὶ Ν. Σιμ. Αἰθιοπία. Ἀμέσως σὰς ἔγραψα κι' εὐχαριστῶ.

κ. Διον. Γερασ. Ἀθήνας. Ναι ἡ Ρένα Ντόρ κι' ἡ Ἡρὸ Χαντὰ, οἱ δύο μεγάλες ἀρτίστες τῶ Μουσικοῦ μας Θεάτρου, εἶναι συντοπίτισες. Ἡ πρώτη Ληξουριώτισσα Γιαννάντου κι' ἡ δεύτερη Θηνιάτισσα Λειβαδῶ.

«Φραγματική», ἐνταῦθα. Καταχωρῶ ἐδῶ τὴν ἀγανάκτησή σου γιὰ τὸ παρδαλὸ μου παθακό καὶ τὰ ταυλιανάρια μου ποὺ θὰ σὲ σκαντάλιζαν τὸ καλοκαίρι:

Βουνά μου τὸ καπέλλο σου
εἶναι μαγευτικό
κι' οἱ γαμπέρες καὶ τὸ πέτο σου
κορμάκι ζηλευτῶ.

Μά, ὅσο κι' ἂν θέλεις νὰ σταθῇς
πάνω στὰ... ταυλιανάρια
δὲν εἶναι εὐκολο Βουνά
νὰ παίξεις μὲ τὰ... ζάρια!

Ἀλλὰ ξέρω ποῖα εἶσαι καὶ δὲν

πάει, κυρία μου, ὁ νοὺς μου εἰς τὸ
κακό. Καὶ γι' αὐτὸ σ' ἀπαντῶ:

Ἀν τύχαινε, κυρία μου,
καλὰ νὰ μὴ σὲ ξέρω,
θάβγαζα τὸ συμπέρασμα
πῶς μὲ ποθεῖς καὶ «γέρο»

Καὶ θάθελες νὰ παίξιμε
κατὰχαιμα τὰ ζάρια,
νάβλεπες ἂν ἀντέχανε
τὰ δύο μου ταυλιανάρια!

κ. Γερ. Ὁρκ. Ἀμβέρσαν. Γράψε μου καθαρά τὴ σύστασή σου,
γιὰτὶ ἔχω ἀμφιβολία. Τὸ ἴδιο πα-
ρακαλῶ καὶ σένα φίλε κ. Μπασαν.
εἰς Γερμανίαν.

κ. Νικόλ. Βιβλ. Ἀθήνας. Γέλασα μὲ τή... κουκουνάρα, μαρὲ Νικόλα μου. Γέλασα μὲ τὴ ψυχὴ μου! Ἐξέρεις γιατί; Ἀφοῦ λέω, ὁ Νικόλας μοῦ τὴν ὑποδείχθηκε σὰ φάρμακο, ἀσφαλῶς θὰ δοκίμασε! Καὶ σὲ φαντάσθηκε καθισμένονε πάνω σὲ μιὰ κουκουνάρα καὶ νά... κουινέσαι!

«Πειραιώτην», Πειραιᾶ. Γιὰ νὰ πάρω ρεκαλμέες Λαχείων, Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, Συντακτῶν, Δημοπρασιῶν κι' ἄλλα δημοσιεύματα ποὺ ἔχουνε... μᾶσες, χρειάζονται βουλευτικές παρεμβάσεις. Κι' ὁ «Φανός» προτιμᾷ τὴν ἀνεξαρτησία του κι' ἀρκεῖται στὶν φίλων του τὴν ὑποστήριξη. Κι' οἱ μεγάλες Τράπεζες καὶ μοιράζουने, ἄλλ' ὁ «Φανός» ἀγνοεῖται.

«ΚΑΙΤΟΥΛΑΝ», Ἀθήνας. Μοὺ γράφεις πῶς μ' ἐρωτεύθηκες καὶ μὲ τρεῖς κόλλες μοὺ κολλᾶς ἄσχημα. Θὰ σοὺ ἀπαντήσω, λοιπόν, ἔμμετρα καὶ μὲ λεπτομέρειες. Ἡ μὲ δουλεύεις, Καίτη μου, ἢ φράγκο πιά δὲν πιάνεις, γι' αὐτὸ μ' ἐμέ βουρλίστηκες καὶ ἔρωτα μοὺ κάνεις!

Ἀλλ' ἐπειδὴ στὴ σάρκα μου, οὔτε μὲ παρακλήσεις, δὲν νοιώθω σοὺ τ' ὀρκίζομαι, γι' αὐτὰ ποὺ θές... δονήσεις...

Κι' ἀφοῦ μὲ παρακλήσεις του οὔτ' ὁ παπὰ Βαγγέλης τίποτα δὲν κατάφερε καὶ ρῶτα τον σὰ θέλεις...

Γι' αὐτὰ καὶ γι' ἄλλα, φίλη μου, χτύπησε σ' ἄλλη πόρτα, γιὰτὶ ἐμὲ μοὺ πέσανε δὲν εἶναι πιά... ὀδρότα!

κ. Γερ. Μενόγιαν. Ἐνταῦθα. Δὲν γράφω τὰ δικά μου παθήματα, γιὰ νὰ μὴ λένε πῶς ἐγωϊστικά ἀπασχολοῦμαι μὲ τὸν ἐαυτό μου. Ἀφοῦ, ὅμως, οἱ αὐτακινήτιστές μὲ προκαλοῦν περίμενε στὸν ἑαυτό «Φανός» τὶς «Γαλλίδες Τουρίστρες!...».

Σ' ὅσα ἄλλα γράμματα λάβαμε μετὰ τῆ 5)10)64 θ' ἀπαντήσουμε στὸ προσεχές.

Ὅπως δηλώσαμε στὸ δεύτερο τοῦ «Φανού» μας τεύχος ἡ στενότης τοῦ χώρου μᾶς ἀνάγκασε νὰ διακοψοῦμε τὴ συνέχεια τοῦ «Κεφαλονίτικου Λεξιλογίου», γιὰ νὰ δώσουμε στοὺς ἀναγνώστες μας περισσότερο πολυπόθητο γέλιο.

Ἀν ἀργότερα μπορέσουμε ν' αὐξήσουμε τὶς σελιδοῦλες του τὸ «Λεξιλόγιο» θὰ συνεχισθῇ. Καλὰ θὰ ἦτανε κάποιο Κεφαλονίτικο Σωματεῖο, τὸ Νομαρχιακὸ μας Ταμεῖο ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐεργέτες μας ν' ἀναλάμβανε τὴν ἐκτύπωσή του σὲ βιβλίο. Ἀποθανατίζοντας καὶ τ' ὄνομα του καὶ τὶς λέξεις ποὺ παράμειναν σὰν Τύποι στὴ γλώσσα τοῦ Λαοῦ μας καὶ μιλοῦν γιὰ κάποιο παρελθόν.

Τὸ δὲ βιβλίο μας τοῦτο, νὰ μοιρασθῇ σ' ὅλα τὰ Σχολεῖα τοῦ νησιοῦ μας δωρεάν, γιὰ νὰ μὴ θέλουν τὰ παιδιὰ μας ἀργότερα... διερμηνεῖα διαδίδοντας παλαιὰ κείμενα τοῦ νησιοῦ μας. Γι' αὐτὸ καὶ θέτομεν τὸ «Κεφαλονίτικο Λεξιλόγιο», ποὺ μᾶς ἐκότισε κόπους δεκάδων χρόνων στὴ διάθεση, ὁποῖοι κατανοεῖ τὴν ἀξία του, νὰ τὸ τυπώσῃ, μὲ μόνη μας ἀμοιβὴ νὰ δοῦμε τὸ ἔργο μας σὲ βιβλίο, ποὺ κατὰ τὰ προσφέρει καὶ στοὺς παρόντες καὶ στὶς ἐρχόμενες Κεφαλονίτικες γενεές.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συστήσατε στὸ Σωματεῖο τῆς γενετήρας μας, στὴν ἐφημερίδα τοῦ Νομοῦ τῆς καταγωγῆς σας καὶ στὴν ἐπαγγελματικὴ σας, στὸ ἐπαγγελματικὸ σωματεῖο σας, στοὺς ἐκδρομικοὺς καὶ ἀθλητικοὺς Ὀμίλους, στὰ περιοδικὰ, στοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ στοὺς ἔχοντας ἐκκρεμὲς ἀπαιτήσεις, νὰ ἀναθέσουν τὴν εἰσπράξιν τῶν συνδρομῶν, εἰσφορῶν καὶ ἀπαιτήσεων εἰς Ἀθήνας, - Πειραιᾶ καὶ Πράσσια, εἰς τὸν ἀπὸ ΕΞΑΕΤΙΑΣ εὐδοκίμως λειτουργοῦντα Ὁργανισμόν «Ο ΚΡΙΚΟΣ». Διότι μόνον διὰ τοῦ «ΚΡΙΚΟΥ» λύουν ἱκανοποιητικὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ ἀκατακτάτο αὐτὸ πρόβλημα τῶν ὄρων λίαν εὐνοϊκῶ. Διευθυντὸς τοῦ «ΚΡΙΚΟΥ» ὁ τ. ἀνώτερος λειτουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Κων. Ἀποστολόπουλος. Γραφεῖα: Ἀκαδημίας 98, τηλ. 622-094 καὶ 626-662. Τ. Τ. 14! Ἀθήναι.

Ο ΦΑΝΟΣ τῆς Κεφαλονιάς

Περίοδος Β' - Χρόνος 8ος 'Αργοστόλι, 8)βριος 1964 'Αριθμός Τεύχους 4 (69)

Απο Μηνᾶ Σε Μηνᾶ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ γιορτάζουμε κάθε 20 'Οκτωβρίου τὸν Προστάτη μας "Ἅγιο Γεράσιμο. 'Εμεῖς κι' ἐμεῖς, μ' ἐλάχιστους ξένους, ἀνηφορίζουμε στὴν ἱερή Του κοιλάδα τῶν 'Ομαλῶν, γιὰ ν' ἀποτίσουμε τὸν ὀφειλόμενο τῆς εὐλαβείας φόρο. 'Ομως καὶ εἰς τοὺς πέντε 'Ωκεανούς καὶ στὶς πέντε 'Ηπείρους, χιλιάδες τὰ Κεφαλονίτικα τῶν ξενημένων μας μάτια δραματίζονται τῇ Θεΐᾳ κι' 'Ασκητικῇ Του μορφῇ κι' ἐπικαλοῦνται τὴ συμπαράσταση καὶ τὴ βοήθειά Του. Γιατὶ ὁ Κεφαλονίτης πρῶτα πιστεύει τὸν «'Αη Γεράσιμο» κι' ὕστερα τὸν Θεό του. Γι' αὐτὸ καὶ πρὸς ὅλα τὰ ξενημένα ἀδέλφια μας ἐγκάρδια κι' ὁλόψυχα ὁ «Φανὸς» μας εὐχεται χρόνια πολλὰ καὶ τοῦ 'Αγίου μας τῇ Βῆθειᾳ.

Κι' ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τῶν ξενητεμένων μας, θὰ κάμουμε στοὺς βουλευτές μας μιὰ θερμὴ παράκληση. Νὰ εἰσηγηθῶν ἐπὶ τὴν κυβέρνηση ἕνα δίκαιο αἴτημα. Νὰ χορηγηθῇ καὶ στοὺς ξενητεμένους μας μιὰ ἀρωγὴ, γιὰ νὰ ξαναφτιάξουν τὸ σπιτάκι τους καὶ νὰ ξανάρθουν μιὰ μέρα στοῦ νησιοῦ μας τὰ χῶματα. 'Αφοῦ οἱ κουφιοκέφαλοι ἀνοικοδομητές μας τοὺς ἐξαιρέσανε, χωρὶς νὰ σκεφθῶν τὸ συνάλλαγμα ποὺ μᾶς στέλνουν καὶ πὼς ξαναγυρίζοντας στὸ νησί μας, θὰ μᾶς φέρουν κι' ὅσα ἀπόκτησαν στὴν ξενιτειά, μὲ τὴ σκληρή τους δουλειὰ καὶ τὸν τίμιό τους ἰδρώτα.

Συμφέρον λοιπὸν θὰ ἔχῃ τὸ Κράτος, ἀλλὰ καὶ θὰ κάμῃ μιὰ δίκαιη ἀποκατάσταση πρὸς τοὺς ξενητεμένους μας, ἀφοῦ κι' αὐτῶν τὰ σπιτία τους γκρεμίσθηκαν μὲ τοὺς σεισμούς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ἀνηφορίζουν ἐπὶ τὴν ἀγορά μας οἱ τιμές τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Χωρὶς ν' ἀκοῦμε πὼς ἀνεβαίνει κι' ἡ... λίρα! Τοῦτο σημαίνει πὼς ὁ καθένας ὅσο γουστᾶρει πουλεῖ!... Καὶ πολλοὶ πουλητάδες ἔχουνε καὶ τὴν ἀνάδεινὰ νὰ μᾶς λένε, τόσο κάνει κι' ἂν γουστᾶρεις τὸ παίρνεις. Κι' ἂν ὑπάρχουν κάποιοι φραγμοὶ τοὺς ὁποίους ἔχουν καθιερώσει οἱ νόμοι, γιὰ τὴ παράνομη ἐκμετάλλευση τοῦ κοσμάκη, παρακαλοῦμε νὰ λειτουργήσουν.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΘΕΑΡΕΣΤΑ ἔχουν κάμε κι' ἔχουν προσφέρει οἱ Εὐεργέτες μας στὸ νησί μας. Καὶ σὲ πολλῶν τὰ πλοῖα καὶ τὶς λοιπὲς ἐργασίες ἐργάζονται καὶ συντηροῦνε τὶς οἰκογενεῖς τοὺς χιλιάδες συντοπιτῶν μας ἐργαζομένων.

'Ἄλλοι πάλι τῶν εὐεργετῶν μας δίνουν γιὰ ἐκκλησιές, γιὰ ἱδρύματα καὶ γι' ἄλλα θεάρεστα ἔργα. Πράξεις, τὶς ὁποῖες ὅλοι μας ἀναγνωρίζουμε κι' ἐπαινοῦμε.

'Ομως, οἱ δεῦτεροι, θὰ μπορούσαν νὰ μιμηθῶν τοὺς πρώτους. Κι' ἐξηγούμεθα:

ΝΑ ΔΙΝΟΥΝ μαζὶ καὶ **ΔΟΥΛΕΙΑ** φτιάχνοντας στὸ νησάκι μας καὶ μερικὰ ἐργοστάσια. Ποῦ κοντεύει νὰ ἐρημώσῃ ἀπὸ τὰ νειάτα. Τὰ κορίτσια μας καταδικάζονται νὰ μείνουν γεροντοκόρες κι' οἱ ἄνεργοι ψάχνουν γιὰ νὰ εὑρουν δουλειὰ μὲ τό... τηλεσκόπιο!

Βέβαια, δικαίωμα τῶν εὐεργετῶν μας εἶναι νὰ διαθέτουν ὅπου θέλουν τὰ λεφτά τους. 'Ομως τοὺς κάνουμε μιὰ ὑπόδειξη, τὴν ὁποίαν, ἴσως, θὰ παραλείψαν οἱ εἰσηγητές τους.

Καλὲς εἶναι κι' οἱ ἐκκλησιές, καλοὶ καὶ ἄγιοι καὶ οἱ ῥεσποῖ σκαποὶ, γιὰ τοὺς ὁποίους οἱ ῥαϊόψυχοι εὐεργέτες τοῦ νησιοῦ μας προσφέρουν, ἀλλὰ μὲ τὴν προσφορὰ τῶν ἐργοστασίων θὰ δώσουν δουλειὰ, ποὺ σημαίνει χαρὰ καὶ εὐτυχία.

Καὶ θὰ χτυπηθῶν κατακέφαλα ἡ **ΑΝΕΡΓΙΑ** κι' ἡ **ΑΠΟΔΗΜΙΑ**, οἱ δυὸ μάστιγες ποὺ κοντεύουν νὰ μετατρέψουν τὸ νησάκι μας σὲ Σαχάρα.

Κι' ὑποδεικνύουμε μιὰς ἐπιχειρήσεως κατεργασίας τῶν **ΛΕΥΚΟΧΩΜΑΤΩΝ** μας τὴν ὀργάνωση, κερδοφόρας κι' ἀσυναγώνιστης. 'Αφοῦ ἐδῶ ὑπάρχει ἡ πρώτη ὕλη καὶ ἡ ὁποία δὲν θὰ ἐπιδαρύνεται μὲ ἔξοδα μεταφορᾶς, μὲ ναύλους καὶ φόρους. 'Εξοδα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιδαρύνονται τὰ λοιπὰ ἐργοστάσια, ποὺ λειτουργοῦν στὴ λοιπὴ 'Ελλάδα. Καὶ μὲ τὰ δικά μας **ΛΕΥΚΟΧΩΜΑΤΑ** φτιάχνουν ἄσπρα τιμμένα κι' ἄλλα παράγωγα. Κι' οἱ πραγματικὰ ὠραίοψυχοι εὐεργέτες μας, ἂς μελετήσουν τὴ ταπεινὴ μας ὑπόδειξη.

ΔΥΟ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ὁ «'Ολυμπιακὸς» στ' 'Αργοστόλι κι' ὁ «Πανληξουριακὸς» στὸ Ληξούρι οὔτε στὸν... ὕπνο τους δὲν εἶδαν μέχρι σήμερα τὴν ἐνίσχυση τῆς Γενικῆς Γραμματείας 'Αθλητισμοῦ. 'Ενῶ Γεν. Γραμματέας 'Αθλητισμοῦ τυγχάνει ὁ κ. Γεώργιος Βῆχος, ποὺ ξέρεῖ καλὰ πόσους πρωταθλητὲς τῆς 'Ελλάδος μᾶς δώσανε, τὸ ἱστορικὸ παρελθὸν τους, τὶς ἐλπίσεις τους καὶ τὶς ἀνάγκες τους, ἀφοῦ διετέλεσε, ἐπὶ 4 χρόνια, νομάρχης μας.

ΔΕΝ ΡΩΤΟΥΜΕ τί γίνονται τὰ ἑκατομμύρια, ποὺ κάθε χρόνὸ εἰσπράττονται ἀπὸ τὸ **ΠΡΟ** — **ΠΟ**. Μόνο ζητοῦμε τὴν ἐνίσχυση καὶ τῶν λαμπρῶν Σωματείων μας, τὰ ὁποῖα ἀποκλειστικὰ στὸ νησί μας ἐκπροσωποῦν τὸν 'Εξιστορικὸν 'Αθλητισμόν. Γιατὶ νὰ συνεχίσουν νὰ μας δύνουν Τριτῶν, 'Αμπατιέλο, 'Ιγλέση, Δωριζα, Παπαϊωάννου 'Αννίους καὶ λοιποὺς πρωταθλητὲς νὰ τιμοῦν τὴν Κεφαλονία

Περιττεύουν τὰ σχόλια

Μᾶς γράφουν οἱ φίλοι μας

Ἀγαπητὲ κ. Βουνᾶ,

Πάντα σὰς παρακολουθῶ καὶ σὰς περιβάλλω μὲ πραγματικὴν ἀγάπην κ' ἐκτίμησιν.

ΣΠΥΡΟΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ

Ἐφοπλιστής

Ἀγαπητὲ Χρῆστο,

... Λαμβάνω πάντοτε μὲ χαρὰ μου τὸν ἐξαιρετικὸ σου «Φανό». Σοῦ εὐχομαι νὰ εἶσαι καλὰ καὶ νὰ μὴ σοῦ λείψῃ τὸ σημερινὸ σου κέφι, τὸ πάντοτε ἐξυπνο καὶ πολὺ πικάντικο...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΛΙΤΣΗΣ

τ. ὑπάλληλος Ὑπ. Ἐξωτερικῶν

...Φαντάζεσαι τὸ ἐνθουσιασμό μου νὰ ξαναλάβω τὸν «Φανό» σου μὲ τὸ ὑπέροχό του περιεχόμενο, στὰ Ἑλληνοτουρκικὰ σύννεφα... Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φρέσκια καὶ ζωντανὴ πνευματικὴ ἀπόλαυση ποὺ μοῦ χάρισες. Θερμότερα συγχαρητήρια.

Δημήτρης Σκαρλάτος - Σούτσος

Ἐπίλαρχος

Σὲ συγχαίρω θερμῶς διὰ τὴν ἐπανεκδόσιν τοῦ ἀγαπητοῦ μας «Φανοῦ». Ἡ διακοπὴ τοῦ ὁποῖου πολὺ μεῦ ἐστοίχισε, γιατί σ' αὐτὸν ζοῦσα τὰ παιδικὰ μου χρό-

μας καὶ τὴν Ἑλλάδα μας.

Κι' οἱ δυὸ δραστήριοι βουλευτὲς μας πιστεύουμε, πῶς θὰ κάμουνε στὸν κ. Βῆχο μιὰ βί-
ζιτα.

**

ΑΠΑΝΤΩΝΤΕΣ σὲ κάποιους ποὺ παρεξηγοῦνε τοῦ «Φανοῦ» μας τὰ εὐθυμα, ἐπαναλαμβάνουμε πῶς γράφουμε Σάτιρα κ' ὀχι εἰρωνεία. Γράφουμε Σάτιρα γιὰ νὰ πούς διασκεδάσουμε χωρὶς νὰ ἔχουμε τίποτα καὶ μὲ κανένανε.

Ὅσο γιὰ τὴν πολιτικὴ σάτιρα, ἐφ' ὅσον ὁ «Φανὸς» σάτιρισε τίς προκαταχες Κυβερνήσεις μὲ τὰ ἴδια σατιρικά βλήματα κ' ἀπ' οὐδὲν πάντοτε ἀνεξάρτητῃ πολιτικῇ θέσῃ του.

Κι' οἱ νοοῦντες... νοήτωσαν!

νια. Εὐχομαι δέ, ἀγαπητέ μου Βουνᾶ, ὁ Θεὸς νὰ σ' ἔχη καλὰ κ' ὅλοι οἱ συμπατριῶται μας νὰ σ' ἐνισχύσουν, γιὰ νὰ ἐξακολουθήσῃς νὰ ἐκδίδῃς αὐτὸν καὶ νὰ συνεχίζῃς τὴν ὠραίαν τοῦ νησιοῦ μας σατιρικὴν παράδοσιν.

Ἱερεὺς Γεώργιος Δ. Βαλλιάνος

ἐφημέριος ἱεροῦ ναοῦ

Ἀγίου Κωνσταντίνου Πειραιῶς

Σ' εὐχαριστῶ, ποὺ μὲ τὴν ἐπανεκδόσιν τοῦ «Φανοῦ», μὲ θυμήθηκες. Σὲ θεβαιῶ, ὅτι τὸν ρούφηξα δλόκληρον.

Διαβάζοντάς του, παρατήρησα δυὸ γνώμες γιὰ τὴν ἐτυμολογία τῆς λέξεως «Ἀβαλίδος». Νομίζω ὅμως, ὅτι οὔτε ἡ μία, οὔτε ἡ ἄλλη εἶναι σωστές. Κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, ἡ λέξις ἔχει τὴν ρίζαν Γαλλικὴν καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν γαλλικὴν λέξιν INVALIDE. Πού θὰ πῇ ἀνάπηρος κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν, χωρὶς ἄξιαν, καὶ εἶναι κατάλοιπον τῆς Γαλλικῆς κατοχῆς τῶν Ἰονίων Νήσων ἐπὶ Μεγάλου Ναπολέοντος. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, μὲ τὴν μετατροπὴν τοῦ πρώτου φωνήεντος εἰς ἄλφα καὶ μὲ τὸν ἐξελληνισμόν τῆς λέξεως, ἡ λέξις INVALIDE περιήλθεν εἰς ἡμᾶς ὡς ἀβαλίδος. Αὕτῃ ἡ ἀποψις νομίζω πῶς πλησιάζει στὴν πραγματικότητα.

Σ' εὐχαριστῶ καὶ σοῦ εὐχομαι καλὸ κουράγιο διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ὠραίας σου προσπάθειας.

ΣΠΥΡΟΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

Συμβολαιογράφος - Ἀθῆναι

Ἀγαπητὲ Χριστόφορε,

...Μὲ εὐχαριστεῖ πολὺ, ὅταν λαβαίνω τὸν ἀγαπημένον «Φανό» σου, γιατί μ' αὐτὰ τὰ παλαιά, ποὺ τόσο νόστιμα μάς χαρίζεις, μάς θυμίζεις ἕνα ὥραϊο παρελθόν, ἀλλὰ καὶ ἱκανοποιῶ τὴ νοστολογία μου...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΙΒΛΑΚΗΣ

Ἀθῆναι

Ἐλαβον τὸ φύλλον τοῦ «Φανοῦ» καὶ σὰς διαβεβαιῶ, ὅτι τὸ ἐδέχθην μὲ ἰδιαίτεράν χαράν. Τὸ ἀνεξάντλητο Κεφαλονίτικο χιού-

μορ καὶ ἰδιαίτερα τὸ Κεφαλονίτικο Λεξιλόγιον τοῦ «Φανοῦ» σὰς μὲ φέρουν κοντὰ στὴν ἀγαπημένην μας Κεφαλονία.

Δεχθῆτε τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ στέλνετε τὸν «Φανό», ὅταν ἐκδίδεται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ

Κινηματογραφιστῆς - Ἀθῆναι

Ἀγαπητὲ κ. Βουνᾶ, ἐπήρα τὸν Φανὸ σου καὶ εὐχομαι δλόψυχα νὰ ἔβγῃ σὲ καλὸ σου.

Συνέχισε τὴ Σάτιρα μὲ τὴ σκληρὴ σου πένα καὶ μὴ διστάσῃς νὰ τὰ πῇς ἀκόμα καὶ σὲ μένα!

Καὶ ἔσο πάντα βέβαιος πῶς γράφοντας ἀλήθεια, βοηθεῖς τὴν ἀνθρωπότητα προσφέροντας δόθηαι.

«Ταχτικός Ἀναγνώστης»

Πάτραι

Στὸν κ.

Μαρκεζίγη

Ἄν λάβαινες, Σπυρέτο μου, μέρος στὰ καλλιστεῖα, στὰ σίγουρα θὰ κέρδιζες στὸν... Κόσμο τὰ πρωτεῖα!

**

Μόνο ποὺ πάντα θάρχεσαι στίς ἐκλογές μας... πάτος, χωρὶς μωρὲ κοκκομοῖρε νᾶσαι καὶ τῶσον σκάρτος!

Ἦ δῆθεν

ντροπαλῇ

Μόλις τὸν ἄνδρα θεὸς νὰ δῇ ἀνάσει καὶ φαντάζει, μὰ εἴναι δῆθεν ντροπαλὴ καὶ μοῖται... χαμπιλοῦν.

Ὅμως κοιτάζει ντροπαλὰ πάντοτε πρὸς τὰ κάτω, γιὰ νὰ μπαλάντζη πονηρὰ μὴ δῇ τὰ παρακάτω!

Μέ τόν «Φανό» μας στό χέρι—

Ἐδῶ κύριοι βλέπετε:

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, πῶς ὅλα πήραν φόρα
σά ψωροῦπερήφανα καί γιά τήν ἀνηφόρα...!
Κι' ἀκρίβηναν τὰ λάχανα κι' ὅλα τροφῆς τὰ εἶδη
καί δάκρυα σοῦ... ἔρχονται γιά νά γευθῆς κρεμμύδι!
Καί σ' εὐκλεῆ Κουτέρνου μας κι' εὐτυχισμένα χρόνια,
λιποθυμᾶς, μὰ δέν μπορείς, νά πάρης δυό λεμόνια!
Ὅσο γι' αὐτή τήν ἔθνικη τροφή μας στήν Ἑλλάδα,
τήν ταπεινή καί θρεφτική,
ἡχητική κι' ἐκρηκτική
καί σ' ὅλους πολυπόθητη, ἦτοι τή... φασουλάδα,
παράδες μᾶς χρειάζονται νάχομε τοῦ Ὠνάση,
ἀλλοιώτικα τή βλέπουμε στή φέξη καί στή χάση!
Κι' οὔτε τή φασουλάδα μᾶς μπορούμε νά χορτάσουμε
καί μέ ριπές ἡχητικές λιγάκι νά ξεσκάσουμε!

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, τή Λίρα ν' ἀνεβαίνει
κι' ἐμᾶς ὅλους ὁ διάλογος στά... ὕψη νά μᾶς παίρνη!
Καί τώρα πού χειμώνισσε κι' ἐκτός ἀπ' τόν «σκασμό
τοῦ φαγητοῦ» μᾶς θέλουμε καί νέο ρουχισμό,
παπούτσια, κάλτσες, σῶδρακα καί μάλλινες φανέλλες
νά κάνουν τὰ ματάκια μας γιά τή... δραχμούλα γκέλες...!
Καί γιά τὸ μεροκάματο καθημερινά νά βγαίνει,
νά ψάχνουμε τριγύρω μᾶς ὥσαν τὸν Διογένη...!
Γι' αὐτὸ καί τὸ νησάκι μας ὅλο καί.. ἐρημώνει
κι' οἱ νέοι φύγουν πέρα!...
Θέ νάλθῃ δὲ μιὰ μέρα
νά μείνω... Ἐγὼ κι' ὁ Ἅγιος, σὰν κάτοικοί του μόνοι!

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, πῶς μέ βροχὲς χαντάκια
οἱ δρόμοι μας ἀπόχτησαν γιά... τουρισμὸ κι' αὐλάκια!
Καί γίναν οἱ περσσότεροι σὰ ποταμοὶ σὲ χάλια,
πού Βενετιάς θυμίζουνε μαγευτικά... κανάλια!
Γι' αὐτὸ κι' οἱ βουλιαχτάδες μας
(διάβαζε βουλευτάδες μας)
θὰ πρέπει νά φροντίσουν,
τουριστικά παγκόσμια νά τοὺς διαφημίσουν...!
Καί νά μᾶς προμηθεύουνε Γόνδολες Βενετίας,
γιά τὴ καταπολέμηση δ' ἐπάρατης ναυτίας,
ὅλο καί νά μᾶς τέλνουνε μπόλικες δραματίνες,
δουλειὲς ἐδῶ νά κάνουμε τουριστικές καί φίνες!...

Ἐδῶ κι' ἂν μόλις μῆγκμα σὲ Ὀκτωβρίου μῆνα,
πολλοὺς ἤδη καί... ἄρχισε νά μᾶς θερὶζ' ἡ πείνα!
Καί μέ τὸ μικροσκοπίο βλέπουμε τὸ ψωμάκι,
μονάχα δὲ στὸν ὕπνο μας τὸ θρεφτικὸ λαδάκι!
Ὅσο γιά χαρτονόμισμα, σὲ μένα μὴ ζητήσης,
νά βρῆς μέσα στὶς τσέπες μου κι' ἂν μ'... ἀκτινοσκοπήσης!
Κι' εἶναι ἀκόμα, δυστυχῶς, ἀρχὴ μαύρου χειμῶνα,
πού τέτοιοι δέν αἰσθάνθηκα,
ἂν κι' ὁ φτωχὸς μαράθηκα,
ἀπὸ τὶς μπόρες τῆς ζωῆς, κάπου μισὸν αἰῶνα!
Γι' αὐτὸ καί κάνω ἐκκλήση μέ τούτες τὶς ἀράδες
σ' ἀγαπητοὺς καί τοὺς πιστοὺς, Φίλους συνδρομητάδες,
πῶς ἂν δέν θέλουνε τὸν «Φανό» κι' ἐμένα νά μᾶς χάσουνε
ἀμέσως νά ἐμβάσουνε!
Κι' ἀκόμα ὅτι δέχομαι ἐστῶ γιά προσβολὲς
καί συνδρομές... διπλές!

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ

Σὲ ὠτακουστή

Ἀπ' τὴ προσπάθεια ν' ἀκούς
τὶ λέν' οἱ διπλανοὶ σου,
πῆρε τὸ σχῆμα τοῦ χωνιοῦ
τ' ἀχόρταγο... τ' αὐτί σου!
Ο ΛΗΘΟΥΡΙΩΤΗΣ

Περὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν

Χωρὶς πολλὲς περιστροφές,
ἀφοῦ τὸ λένε κι' οἱ Γραφεῖς:
«Μακάριοι οἱ φτωχοὶ τῷ πνεύ-
(ματι
ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσωσι
τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν!»
Ἦτοι τὸν Παράδεισο θὰ διοική-
(σωσι
θὰ τὸν χαροῦνε καί θὰ εὐτυχί-
(σωσι
οἱ ἔχοντες τὸν, Νοῦ τους... ὄχα-
(μὸν!
Γι' αὐτὸ καί δέν θέλω ν' ἀρά-
(ξω) κ' εἰ μῆσα
μέ τέτοια ἐφόδια, προσόντα καί
(μέσα!
Ο ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

Χαρισμένο στὴ Στ.

Ἐξομολόγηση

Ὡσὸν ἀμαρτωλὸς κι' ἐγὼ
τὰ κρίματά μου ὁμολογῶ!
καί δέν σᾶς λῶω ψέματα
μέ μιᾶς ἀγάπης μπλέγματα.

Κι' ἔχει ἡ ἀγάπη μου αὐτὴ
τρανώσει μέσ' στὰ στήθια
γιά κάποια μου γειτόνισσα
πού ἔχει χειλοκέρασα
κι' ὀλόστητα τὰ στήθια!

Ἐχει καί μιὰ κληματαριά
ἀφράτη καί δροσάτη
πού τὰ γλυκὰ σταφύλια της
μου χτύπησαν στὸ μάτι.
Καί εἶπα μέσα μου κρυφά:
«Νὰ φάω τὰ κορίθια της
ἐστῶ κι' ἂς εἶναι καί... στιφά.
Κι' ἀφοῦ καλὰ χορτάσω
νά πιᾶσω καί τὰ στήθια της
μπῶς καί τὴν ξεχάσω...»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Μὰ, κεινὴ σὺν παμπόνηρη
καὶ τοῦ βλάτου καλὴ
μυρίστιας τὴν πρηγιά
πού πήγα νὰ τῆς σκάσω.
Κι' ἀμέσως μέ τὸ χέρι τῆς
κι' ἀπὸ τὴ μέσα φάτσα
μούδωσε μούτζες δεκατρίς
πού κόντεψα νὰ σκάσω.

Μ. Κ.

ΕΝΑ ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ
ΣΕ ΚΑΘΕ
«ΦΑΝΟ» ΜΑΣ

Ποιός διάολος
εγέννησε
τὸν ἄλλο
διάολο !...

*Ήταν ὁμορφες οἱ παλαιές Κεφαλονίτικες ἐκκλησιές. Κι' οἱ πραγματικά εὐλαβικοὶ καὶ φιλόπονοι τοῦ νησιοῦ παπάδες τὶς διατηροῦσαν πεντακάθαρες καὶ τὶς στολίζανε σὰν κουκλίτσες. Ἰδιαίτερα στὰ πανηγύρια τοὺς μ' ἀσπρίσματα, χρωματίσματα, χρυσαυτοφώματα, μὲ σημαίες, μὲ γιρλάντες, μὲ λουλούδια καὶ μ' ὅ,τι φανταχτερό καὶ πολύτιμο μπορούσαν νὰ συγκεντρώσουν, στολίζανε τὰ ἐκκλησιάκια τοὺς σὰν παλατάκια. Τὸ μόνο μειονέκτημα τῶν προσεισιμικῶν ἐκκλησιῶν τῆς Κεφαλονιάς ἦταν τὸ λιγοστό φῶς. Γιατί ὅλες σχεδὸν οὔτις πόρτες καὶ στὰ παραθύρια τοὺς εἶχαν τὰ πολυχρώμα τζάμια. Τῶν ὁπῶν, ὅμως, τὰ χρώματα φωτίζανε τὶς ἐκκλησοῦλες, χαρίζοντας ἐσωτερικά μιὰ μυστικοπάθεια, ποὺ ζύγωνε τὸν χριστιανὸ πρὸς τὸ Θεοῖο!...

Τὸ πράσινο, τὸ κίτρινο, τὸ κόκκινο καὶ τὰ ρέστα χρώματα ποὺ σὰν ἀχτίδες εἰσχωροῦσαν ἀπὸ τὰ τζάμια στὴν ἐκκλησιά, φωτίζανε τὴν ἁγία Τράπεζα, τὸ τέμπλο καὶ τὶς ἁγίες εἰκόνες μὲ κάποια μαγεία, σὰν κᾶτι τὸ αὔλο καὶ ἀπόκοσμο, ποὺ σὲ ἔφερνε πρὸς τὸν Θεοῖο!...

*Ὅσο γιὰ τὸν Κεφαλονίτη παπᾶ, ἦτανε καὶ εἶναι ἐργατικός, φιλότιμος, πονόψυχος κι' εἰλικρινᾶς πιστεύει, μόνο ποὺ κι' αὐτὸς κάπου - κάπου καὶ... βλαστημαίει. «Ὀχι, δέδαια, ἀπὸ ἀπιστία κι' ἀσέβεια, ἀλλὰ ἄκακα κι' ἀπὸ μιὰ κακὴ συνήθεια, τὴν ὁποῖαν κι' αὐτὸς, σὰν Κεφαλονίτης, κληρονόμησε ἀπὸ τοὺς προγόνους του!

Ὁ δὲ ἥρωας τοῦ παρόντος μας παπᾶ - Γεράσιμος, δυστυχῶς, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ βλάστημους Κεφαλονίτες. Ἀλλὰ

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΜΑΣ

Κ. Κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ ΜΕΤΑΞΑΝ ΚΑΙ ΕΥΑΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΝ

Βλέπω τοὺς δυὸ μας βουλευτὲς καὶ παιδικούς μου φίλους συχνὰ νὰ καμαρώνονται μ'... ἀγάπη, σὰν τοὺς σκύλους!... Καὶ μὲ τὸ θάρρος τὸ παλὸ κι' ἀφοῦ κι' ἐγὼ τοὺς ἀγαπῶ, θὰ σκύψω μὲς στ' ἀφτάκια τοὺς δυὸ λόγια νὰ τοὺς πῶ:

«Βαγγέλη καὶ Γεράσιμε,
ἂν ἔχετε νιονιό,
κουτάχτε νὰ τὰ φκιάσετε,
τὰ μίσση σας ξεχάσετε,
γιατί... μπόρα σὰς ἔρχεται
ἀπὸ τὸν Μοθωνιό!»

Κι' ὁ φίλος Ἰδιαίτερος Προέδρου Παπαντρέα θὰ σὰς τὴν φέρῃ προσεχῶς, περίφημα κι' ὠραία. Ἦτοι κι' αὐτὸς γιὰ βουλευτὴς πάει καὶ ἀποβλέπει κι' ἐσὰς «κοσπέτο μτάκο» σας, σὰς σκάθῃ καὶ τὸ λάκκο σας, ἐδῶ κατηφορίζοντας, δῆθεν, γιὰ νὰ μὰς βλέπη!...

Καὶ μὲ τοῦ Ἰδιαίτερου τὰ μέσα καὶ τὴ λάμψη τρέμω γιὰ σὰς παληόφιλοι, μήπως καὶ θὰ σὰς θάψῃ!

δὲν ἔτρωγε τὸ ψωμάκι γιὰ νὰ τὸ δώσῃ στὸν φτωχὸν ἐνοριτὴ του, γι' αὐτὸ καὶ τὸ χωριό του τὸν λάτρευε καὶ τοῦ συγχωροῦσε τὴ βρωμερὴ συνήθεια τῆς βλαστημίας του.

Βάλτε, λοιπόν, μὲ τὸ νοῦ σας τὸ χρωματιστὸ σκοτάδι ποὺ φωτίζει τὴν ἐκκλησιά, προσθέστε πῶς ἐκείνη τὴν Κυριακὴ ἡ ἐκκλησιά φωτιζόταν ἐλάχιστα, γιατί ὁ οὐρανὸς ἦταν γεμάτος σύγνεφα καὶ φιλόδρεχε. Κι' ἀκόμα πῶς ὁ φτωχὸς παπᾶ - Γεράσιμος μόλις καὶ τὰ κατάφερνε ἀπὸ γράμματα νὰ κατακίξῃ. Καὶ φέρτε τον μὲ τὴ σκέψη σας στὴν ἐπιμόθυρα γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο. Ἐχοντας πλάϊ του ἕνα παπαδοπαῖδι δεκάχρονο ζωηρό, νὰ τοῦ κρατᾷ μιὰ χοντρή ἀναμμένη λαμπάδα, γιὰ νὰ τοῦ φωτίξῃ καὶ νὰ διαβάξῃ.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴ φυσικὴ τοῦ μικροῦ ζωηρότητ καὶ τ' ἄλλα παπαδοπαῖδια ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ ἱερὸ παῖζανε καὶ πειράζανε τὸ φωτιστὴ τοῦ παπᾶ.

Γι' αὐτὸ κι' ὁ παπᾶ - Γεράσιμος, ψάλλοντας τὸ «Σοφία ὀρθὴ ἀκούσωμεν τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου», μουρμούρισε στὸ μικρὸ φωτιστὴ του:

— «Ἄσε, μωρέ, τὰ παιγνίδια καὶ φῶτα μου, ἀπὸ κοντὰ, γιὰ νὰ βλέπω!»

Κι' ἄρχισε τὴν ἀνάγνωσθ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, πηλαποῦμενος συνεχῶς ἀπὸ τὸν τύραννο φωτιστὴ του, ποὺ πότε τοῦ ζύγωνε καὶ πότε τοῦ ἀλάργευε τὸ φῶς τῆς λαμπάδας.

«Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. (Προσθέτοντας μουρμουριστὰ στὸν μικρόν: «Ζύγωσε πρὸς κοντὰ, γιατί στραβώθηκα, μωρὲ μπάσταρδε...»). Ἰσαάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. (Ξαναμουρμουρίζοντας στὸν σατανὰ ζωηρὸ φωτιστὴ του: «Φῶτα μου, π' ἀνάθεμά σε, μωρὲ παληόμουλε!)). Ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε...

Ἄλλ' ἐκείνη τὴ στιγμή, κάποιος ἄλλος μικρὸς μέσα ἀπὸ τὸ ἱερὸ τσίμπησε τὸ χεράκι, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ φωτιστὴς κρατοῦσε τοῦ παπᾶ τὴ λαμπάδα. Ὁ βοηθὸς τοῦ παπᾶ πόνεσε κι' ἀπὸ τὸν πόνο του ἀλάργεψε τὴ λαμπάδα. Κι' ὁ εὐλαβικός, ἀλλὰ βέρος Κεφαλονίτης παπᾶ - Γεράσιμος, μὴ βλέποντας τίποτα γιὰ νὰ προχωρήσῃ στὴν ἀνάγνωσθ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ἀναγκάσθηκε, νευριασμένος καὶ φωναχτὰ νὰ οὐρλιάσῃ:

— Φῶτα μου, μωρὲ διάολε, νὰ δῶ ποιὸς διάολος ἐγέννησε τὸν ἄλλον διάολο!...

Ὅμως, ἀμέσως συνήλθε. Ἐκαμε εὐλαβικὰ τὸ σταυρό του, πήρε ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ μικροῦ τὴ λαμπάδα καὶ μὲ θεία προσήλωση καὶ κατάνυξη, ἐσυνέχισε τὴν ἀνάγνωσθ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, σὰ νὰ τὴν ἀκούσανε οἱ ἐνοριτὲς τοῦ τῆς βλαστημίας του.

Κάνοντας μελίστα ἐπὶ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, χαμηλόφωνες καὶ μὲ κορώνες, μ' ὅλη τὴ γλύκα τῆς ἐνρίνης καὶ βαρυτονάλε ὠραίας φωνῆς του, σὰ νὰ ἤθελε νὰ ἐξιλεωθῇ γιὰ τὸ κρίμα του.

■ 'Από τὰ διαμάντια
τῆς λαϊκῆς μούσας μας

■ Οἱ περίφημες Κεφαλονίτιες ρίχνες

Ἔλα μωρή καὶ μὴ μιλῆς καὶ μὴ μοῦ κάνης νάζι,
γιατ' ὁ Θεὸς τὴν ὁμορφιά σου ἄνθος τὴν τινάζει!

Ὅπως δυὸ λεγάμενες, ἔχει χαρὰ μεγάλη,
ὄντες κακίῳ μετὰ τὴ μιὰ τὰ φκιάχνει μετὰ τὴν ἄλλη!

Δυὸ πιστολιὲς σοῦ πρέπανε μετὰ μολυβένια βόλια,
πῶκαστες καὶ μαρτύρησες τὰ μυστικά μας ὅλα.

Ἀφοῦ μωρή μετὰ πρόδωσες, εἶσαι μιὰ πεθαμένη
κι' ἡ ὁμορφιά σου πλάι μου, σὰ λείψανο διαδίνει!

Σὲ ἀγαπῶ περιπαθῶς καὶ σ' ἀγαπῶ τοσοῦτο,
ὅπως καὶ ὁ φιλάργυρος ποῦ ἀγαπᾷ τὸν πλοῦτο...!

Ἀσπρά τὰ ρούχα ποῦ φορεῖς, ἄσπρη κι' ἡ φορεσιά σου,
κι' ἄσπρα λουλούδια πέφτουνε, ἀφ' τῆ περπατησιά σου.

Ἀνάθεμα τῇ μάννα σου τὴν κακομοιριασμένη,
ποῦ δὲν μᾶς παντρολόγησε νὰ ζοῦμ' εὐτυχισμένοι!

Ἦθελα νᾶχω στὴν καρδιά πόρτες καὶ παρεθύρια,
καὶ μαγερεῖο στὰ σωθικά νὰ μαγερεύω... φίδια!

Καρδιά μου! Ἄν εἶσ' ἀπὸ γυαλὶ κράτα νὰ μὴ... ραΐσης
κι' ἂν εἶσαι ἀπὸ σίδερο, βάστα νὰ μὴ λυγίσης!

Ἀγάλι - ἀγάλι περπατῶ καὶ χαμηλὰ κυττάζω,
καὶ μοῦπε ἡ ἀγάπη μου πῶς καλογέρου μοιάζω!...

Ὅλ' ἀγαποῦνε τὴν Ἑλλάδα, ἐγὼ θέλω τὰ φύλλα,
ὅλ' ἀγαποῦν τὸ ἀνύπαντρες κι' ἐγὼ μιὰ χήρα... σκύλα!

Ὅλ' ἀγαποῦνε τὴν ἑλὰ κι' ἐγὼ θέλω τὸ λάδι,
τὰ δυὸ ματάκια... παπαδιάς ποῦ φέγγουν στὸ σκοτάδι.

Ἄν εἶχα τὰ δυὸ μπράτσα σου, κυρά μου, μαξιλάρι,
ποτέ δὲν θὰ φοβόμουνα τὸν Χάρο νὰ με πάρη!

Τ' ἀνήλικα δὲν ξέρουνε μήτε νὰ φιληθοῦνε,
τὰ χεῖλια στραπατσάρονται ὅταν θά... σαλιωθοῦνε!

Ὅντες σὲ βλέπω νᾶρχεσαι τ' ἀχείλη μου γελάει
κι' ἡ πονεμένη μου καρδιά, σὰν τοῦ πουλιοῦ πετάει!...

Ἀγάπη! Δὲν εἶναι δεντρί, δὲν εἶν' ἄνθος στὴ φέξη,
ἀλλ' εἶναι βάτος μετὰ κλαριά κι' ἀλλοίμονο ποῦ μπλέξη!

Ἐσεῖ σοῦ πρέπει κόρη μου νὰ τρώς κουλούρ' ἀφράτα
καὶ τ' ἄνη τῆς μπουγαρινιάς νὰ γεύεσαι... σαλάτα!

Ἀγάπαμε νὰ σ' ἀγαπῶ, τί ἄλλο θέλεις πλέον,
τί ἄλλο εἶναι στὴ ζωὴ εὐχάριστο κι' ὥραϊον;

Θάλασσα δίχως κύματα καράβι δὲν στεριώνει
κι' Ἀγάπη δίχως βάσανα, ποτέ της δὲν τελειώνει!

ΜΕΤΑ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑΝ

Ὀκτώβριος 1994

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρ-
μοδίου Ὑπουργοῦ κ. Κλ. Α. Ψε-
με ἀπεφασίσθη ἡ ἀποξήλωση
τῶν τρισαθλῶν παραπηγμάτων
εἰς τὸ ἄλσος Λυκιαρδοπουλάτων
Ἀργοστολίου.

Οὕτω, λίαν ἐγκαιρῶς, ἦτοι
μετὰ... τεσσαρακονταετίαν, ἐξη-
λωθήκανε οἱ παράγκες τῆς με-
τασεισμικῆς προσωρινῆς μας
στεγάσεως. Καὶ τ' Ἀργοστόλα-
κι μας ἐκκαθαρίσθηκε ἀπὸ τὴν
κόπρον τοῦ Αὐγείου!... Ἡ ὁ-
ποία, πρὸς δόξαν τῶν προηγη-
θεισῶν Κυβερνήσεων καὶ ὑπὸ τὰς
...ρίνας τῶν ἀρμοδίων Ὑπουρ-
γῶν καὶ τοπικῶν μας Ἀρχῶν, ἐ-
πὶ μίαν τεσσαρακονταετίαν τὴν
πῶλιν ἐμόλυνε.

ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

ΡΕΝΑ ΧΡ. ΒΟΥΤΣΙΝΑ (ΒΟΥΝΑ)
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ:
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Γιὰ Δήμους, Κοινότητες, Τρά-
πεζες, Σωματεία, Ὅργανισμοὺς
καὶ Ἐπιχειρήσεις Δρχ. 200

Γιὰ Ἐπιστήμονες καὶ Ἐμπόρους
γενικά Δρχ. 100

Γιὰ Ὑπαλλήλους καὶ Ἐργά-
τες Δρχ. 60

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἀμερικῆς Δολλάρια 10
Λοιπῶν Χώρων λίρες Ἀγγλίας 4
Γερμανίας Μάρκα 40

Οἱ συνδρομὲς ἀπαραίτητα
προπληρώνονται

Ἀλληλογραφία καὶ Ἐμβόσματα
κ. ΧΡΗΣΤΟΝ ΒΟΥΝΑΝ

Διοχειριστὴν «ΦΑΝΟΥ»
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Μοτοσυκλέττες - Ποδή-
λατα - Ραδιόφωνα - Πι-
κάπ - Ψυγεῖα καὶ ὅλα τὰ
εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως

ΦΘΗΝΑ καὶ ἀπὸ ΝΑΥΛΟΝ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ

εὐκολίες πληρωμῆς

Στὸ κατὰστημα τῆς ἀπο-
λύτου ἐμπιστοσύνης κ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚῆ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ
ΓΕΩΡΓ. Ε. ΣΤΑΘΟΥΑΝ

Πλατ. Αγ. Σπυριδωνος

Αργοστόλιον

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἀληθινὸ καὶ ἐπικάριο

Μία σύσταση καλῇ

Ἀπὸ εὐλάβεια ἀνυπόμονη

Μὲ δυὸ λαμπάδες σὰ τὸ μπόϊ του, περίμενε ὁ Βασίλης στὴν ἀρχὴ τῆς Γέφυρας τ' Ἀργοστολίου, νὰ ἔλθῃ τὸ ταξὶ νὰ τὸν πάρῃ, γιὰ νὰ πάῃ στὸν Ἅγιο Γεράσιμο νὰ τὶς ἀνάψῃ, σύμφωνα μὲ τὸ τάμα του. Ἀλλὰ στὴ γιορτὴ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ τὴν πολλὴ δουλειὰ πού τοὺς πέφτει, ὅλοι οἱ σωφερέοι μας ἀθέλητα γίνονται ψεύτες.

Κι' ὁ Βασίλης, στημένος σὰ λαμπάδα, μὲ τὶς λαμπάδες στὰ χέρια του, δικαιολογημένα ἄρχισε νὰ νευριάζῃ καὶ νὰ θυμώνῃ.

Καὶ καταλαβαίνετε σὲ τί μπουρίνι δρέθηκε, ὅταν, μετὰ...δίωρο, κατὰπλεψε τ' αὐτοκίνητο γιὰ νὰ τὸν πάρῃ. Πρὸ παντὸς ἡ εὐλάβεια τὸν ἔκαμε ἀνυπόμονο, γι' αὐτὸ κι' ἀπὸ εὐλάβεια ξέσπασε στὸ σωφὲρ του:

—Πάμε, πού νάμπῃ ὁ διάολος μέσα σου, νὰ τὶς ἀνάψουμε εἰς τὸν Ἅγιο, πού μ' ἔκαμες καὶ τὸν βλαστήμησα ἐξήντα φορές, γιὰ ν' ἀργήσῃς.

Κι' ἀφοῦ ὁ Βασίλης ξαναβλαστήμησε, σταυροκοπήθηκε μὲ κατάνυξη καὶ μπήκε στ' αὐτοκίνητο, γιὰ νὰ πάῃ νὰ προσκυνήσῃ!

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Ἐνθάδε κεῖται μεπалаής
ὁ φοβερός Καραμανλῆς
γνωστὸς σκαφτιάς πατρώας
(γῆς
στὰ ὄρτσα καὶ στὰ ἴσα!

Ὡς ἀσκητὴς πιά ὁ φτωχὸς
κι' εἰς Παρίσιους μοναχὸς,
πιὸ μαῦρος κι' ἀπὸ κόρακα
ἀλλὰ κι' ἀπὸ τὴν πίσσα!

ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΗΟ ΤΗΣ

Λατρεῖ τὸν ἀντρούλη της
γι' αὐτὸ κι' αὐτὴ φροντίζει
τὸ... ἄνθος τοῦ ἀντρούλου της
μὲ φίλους νὰ ποτίζει!

Μὰ δὲν τὸ κάνει γιὰ κακὸ
οὔτε τὸν κερατώνει,
ἀλλ' ἡ καημένη δὲν μπορεῖ
συχνὰ νὰ μένῃ μόνη!

Στὸ φίλο μου κ. Καραμανλῆ

Ἡ Ἐξουσία πέταξε, ἡ Ἐξουσία πάει,
ἦταν πουλὶ καὶ σῶφυγε καὶ πίσω δὲν γυρνάει!
Γι' αὐτὸ, Κωστή, σοῦ συνιστῶ ἐπάγγελμα ν' ἀλλάξῃς,
γιὰ νὰ περνᾷς τὴν ὥρα σου
καὶ νὰ ξεχνᾷς τὴ μπόρα σου,
μήπως ἀπὸ τὴ φούρκα σου, φτωχεῖ μου τὰ... τινάξῃς!

Μεταξὺ λυγισμοῦ καὶ σάτιρας

Πάλι ἀπόψε

Πάλ' ἀπόψε στ' ὄνειρό μου σ' εἶδα πλάι μου νὰ γέρνῃς
κι' ἀριμενίζοντας στὰ πλάτια μιᾶς ἀγνώστου ἡδονῆς,
στοῦ Παράδεισου τὴν πόρτα τὼν Ἑβραίων νὰ με φέρναι!
καὶ τὰ χεῖλιά μου πού καίνε μμυριοπόθα νὰ μοῦ παίρῃς
νὰ δαγκώνῃς, νὰ μοῦ πνίγῃς κάθε ἡχὸν τῆς φωνῆς!

★

Πάλ' ἀπόψε μὲ τὴ βάρικα φαντασίας ταξιδεύω,
στὴ σταράχρωμη τὴ ζούγκλα, πολυπόθητον κορμιού σου!
Κι' ἂν τὰ μάτια μου σοῦ λένε τί ποθῶ καὶ τί γυρεύω,
δὲν τὸ νοιώθεις τὴν Ἀγάπη πὼς ζητῶ — σοῦ ζητιανεύω —
Καὶ τρελλαίνομαι, ὁ δόλιος, γιὰ τὴ γλύκα τοῦ Φιλιῦ σου;

★

Πάλ' ἀπόψε μὲ τὴ βάρικα φαντασίας ταξιδεύω,
μήπως διὰ μέσ σου στὴ ματιά σου μιὰ παρήγορη ἀχτίδα,
ὅμως πάλι παλατάκιαι τῆς Χαράς μου... ἀμμοχτιζῶ,
σὲ κουφὴ τὸ αἶσθητό μου καὶ τοὺς στίχους μου χαρίζω
καὶ τὰ μπάτια μου βουρκώνουν, δίχως τ' ὄνειρου... ἐλπίδα!

★

Πάλ' ἀπόψε θε νὰ σβύσουν τοῦ «Σινὲ» φωτὸς λαμπιόνια
κι' ἕνα φίλμ μιᾶς ἱστορίας τῆς Ἀγάπης — θὰ χαροῦμαι!
Ἰδιοὶ πόθοι, ὅμοιες λύπες!... Μὰ γογγίζω κυλοῦν τὰ χρόνια
καὶ στὰ μαῦρα τὰ μαλλιά μας ἀργοπέφτουνε τὰ χιόνια
κι' ἄς βιασθοῦμε θεῖο Νέκτορ τῆς σαρκὸς μας νὰ τό...πιούμε!

★

Πρὶν νὰ γίνουμε κι' οἱ δυὸ μας «Μίκυ — Μάου» τῆς Ὁθῆνης
καὶ τὼν χρόνων μᾶς σμιλεύσουν ἀνηλέητα ρυτίδες!
Γιατὶ τότε τρισαλλοὶ μας! Θὰ ζυγῶνω, θὰ ζυγῶνῃς
γιὰ τὸ χάδι σου θ' ἀπλώνω, τὸ χεράκι σου θ' ἀπλώνῃς,
μὰ θὰ πιάνουμε κι' οἱ δυὸ μας μαραμένες μας... ἐλπίδες!

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΠΟ 26)9 ΕΩΣ 9)10)64

Πυρκαϊά, ἐκραγεῖσα εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου Ἀγκῶνας Ὁθηναίας, ἀπετέφρωνεν ἔκτασιν 1.600 στρεμμάτων μὲ ἑκατοντάδες ἐλαιόδενδρα, ἀμπέλους καὶ ἄλλα καρποφόρα δένδρα.

—Συνελήφθη ὁ Μάριος Χαραλάμπους Γαλιάτσος διὰ τὴν διάρρηξιν τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ καταστήματος Γερασίμου Φατίου Χαλιώτη καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τριῶν τραπεζιτῶν.

—Συνελήφθη ὁ Σπυρίδων Μουρμανωλάτος, διότι εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως Ἀργοστολίου αἰδεσ. κ. Ἱεροθέου Σουρβάνου καὶ τοῦ

ἀφῆρεσε τὸ πορτοφόλι μὲ 1.600 δραχμάς.

—Συνελήφθη ὁ λιποτάκτης στρατιώτης Νικόλαος Ἀλεξ. Μανωλίδης, ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως, διότι διέρρηξε τὸ καφενεῖον τοῦ κ. Σωτηρίου Τσιλιμιδοῦ, κείμενον εἰς τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν τοῦ Ἀργοστολίου, καὶ ἀφῆρεσε κέρματα καὶ χαρτονομίσματα περίπου 700 δραχμῶν.

ὑπὸ τοῦ Παναγιῆ Νικ. Κουλουμπῆ, κατοικοῦ Ἀγκῶνας, καὶ τοῦ γιου αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ κωστοῦ διέρρηξαν τὴν οἰκίαν του καὶ τοῦ ἀφῆρσαν 64 κιλὰ ἐλαιολάδου. Πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα.

Από τις ιστορίες και θρύλους μας

Τὸ κάστρο τῆς Σιριᾶς

Ὅπως γράφουν οἱ ἱστορικοὶ μας, στὰ πανάρχαια χρόνια ἡ Κεφαλονιά ἦταν «τετράπολις». Μ' ἄλλα λόγια, τὴν ἀποτελοῦσαν τέσσαρες πόλεις, - κρατίδια, μὲ τὰ ὀνόματα Κράνη, Σάμη, Πάλλη καὶ Πρόννοι. Γεγονὸς τὸ ὁποῖον διαπιστώνεται κι' ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῶν πόλεων τούτων, τὰ ὁποῖα δείχνουν τὴν ἔκταση καὶ τὴν ἀκμὴ τους.

Ἔτσι, μετὰ τῶν περιοχῶν τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοῦ Κορωνιοῦ διακρίνονται τὰ θεμέλια τῶν Πρόνων. Κι' ἀκόμα ξέρουμε, πὼς εἶχαν τέτοιον ὀχύρωση, μπροστὰ στὴν ὁποῖαν κι' ὁ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἀναγκάσθηκε... νὰ λοξοδρομήσῃ! Κι' ἀντὶ νὰ πολιορκήσῃ τοὺς Πρόννους, νὰ προτιμήσῃ νὰ στραφῇ κατὰ τῆς πλέον εὐάλωτης Πάλλης. Τὴν δὲ ἰσχὺ καὶ τὸ ἀπόρρητο τῶν Πρόνων φαίνεται πῶς τὰ χρωστοῦσανε στὸ «Κάστρο τῆς Σιριᾶς». Κάστρο, τὸ ὁποῖο ἴσως ἦταν τὸ παλαιότερο κι' ἀναμφισβήτητο τὸ πιδ γερὸ τῆς Κεφαλονιάς. Τὸ δὲ Κάστρο τοῦτο τῶν Πρόνων ἄλλοι τῶν ἱστορικῶν μας τὸ ἀναφέρουν μὲ τὸ παραπλάνω ὄνομα, ἄλλοι ὡς Κάστρο τῆς Σουριάς, ἄλλοι τῆς Συριάς, ἄλλοι τῆς Ὠρηᾶς (ἴσως ἀπὸ τὸ ὠραιᾶς) κι' ἄλλοι τῆς Ρηγιάς (πιθανώτατα ἀπὸ τὸ Ρήγισσας). Ἀκόμα δὲ στὰ χεῖλη τοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς τῶν Πρόνων διατηρεῖται ἕνας ὠραιότατος θρύλος. Καὶ μάλιστα ἔμμετρος, πού μιλεῖ γιὰ τὴ κατὰκτησή του ἀπὸ τοὺς ἀπίστους Σαρακηνούς. Στίχους τοῦ ἀγνωστοῦ λαικοῦ ριμναδόρου, τοὺς ὁποῖους αὐτοῦσις καὶ παραθέτουμε:

Σ' ὅλα τὰ κάστρα πῆγα κι'
(ὅλα τὰ γύρισσ,
σὰν τῆς Ὠρηᾶς τὸ κάστρο ἄλ-
(λο δὲν εὔρηκα.
Τούρκοι τὸ πολεμοῦσαν χρό-
(νους δώδεκα
κι' ἄλλους δεκάτεσσάρους οἱ
(Σαρακηνοί!
Δὲν ἦτανε ὁ τρόπος νὰ παρτῇ

Μά, ἕνα σκυλὶ - σκυλάκι, Τούρ-
(κου παπὰ παιδί:

— Σὰν τί τὸ χάρισμά μου τὸ
(κάστρο νὰ παρτῇ;
— Χίλια φλωριά τὸ χρόνο καὶ
(ἕνα ἄλογο καλὸ
κι' ἡ κόρη ποῦναι μέσα γιὰ
(γυναικὰ σου!...

Βάνει μαξιλαράκι τῷ ὄντι γιὰ
(κοιλιά,
βάνει δυὸ σκαμακάκια τῷ ὄντι
(γιὰ βυζιά...
Τὸ γύρο - γύρο πάει καὶ ὅλο
(κλαίγοντας
— Ἀνοίξετέ μου νάμπω τῆς
(βαρυμόιρης,
ὁπου μ' ἀγκαστρωμένη νὰ κά-
(μω τὸ παιδί,
ὁπου μοι τοῦ καιροῦ μου καὶ
(στὸ μῆνα μου!...

ΣΤΑΣ ΣΤΑΣ ΣΤΑΣ ΣΤΑΣ ΣΤΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΟ

ΚΙ' ΑΜΙΜΗΤΟ

Κάπου μιὰν ὥρα σήμαινε ὁ παπὰ - Γεράσιμος, ἀλλ' οὔτε κουνούπι δὲν ἔμπαινε στὴν ἐκκλησιά του. Γι' αὐτὸ καὶ δῆκε στὸ προαύλιο, παίζοντας τὸ κομπολόι του καὶ περιμένοντας μὴ φανῇ γιὰ νὰ λειτουργηθῇ κανένας χριστιανός, ἐπὶ τέλους!...

Ἄλλ' οἱ ἐνορίτες του περνοῦσαν, τὸν καλημερίζανε καὶ Κυριακάτικα τοῦ λέγανε πῶς ὅς ἕνας πάει γιὰ σκάμιο, ὁ ἄλλος γιὰ κλάδεμα, ὁ ἄλλος γιὰ βοσκὴ κι' ὁ τελευταῖος τοῦ δήλωσε πὼς πάει εἰς τὸ «καρτέρι». Γεγονὸς ποὺ ἔκαμε τὸν παπὰ μας ν' ἀγανακτήσῃ καὶ νὰ τ' ἀπαντήσῃ, λογοπαίζοντας μὲ τὴ λέξη «καρτέρι»:

— Καὶ θὰ κάτσω ἐγὼ νὰ καρτερῶ σὰν τὸ κούτσουρο ἢ νάμπω μέσα καὶ νὰ λειτουργήσω γιὰ κανέναν διὰ ὅλο;

Κι' ἀπὸ τὰ γέλια τοῦ ἔπεσε ἀπ' τὰ χέρια τοῦ κυνηγοῦ τὸ τουφέκι.

Κρίμα νὰ σκοτωθῶ κι' ἔχετε
(τὸ κρίμα μου.
Ὡστε ν' ἀνοίξῃ ἡ πόρτα χίλιοι
(ἐμπήκανε
κι' ὥστε νὰ ξανανοίξῃ τὸ Κά-
(στρο πήρανε.

Οἱ δὲ ἄτεχνοι τοῦτοι στίχοι τοῦ ἀγνωστοῦ ἢ τῶν ἀγνωστων τῆς Κεφαλονιάς ριμναδόρων, παραλείπουν νὰ μᾶς δώσουν χρονολογίες. Ἀπαθανατίζουνε ὅμως τὸ ἀπόρρητο τοῦ παμπάλαιου τοῦτου Κεφαλονίτικου φρούριου, ἀφοῦ μᾶς βεβαιώνουνε πὼς ἐπὶ 26 χρόνια οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Σαρακηνοὶ δὲν κατάρθρωσαν νὰ τὸ ἐκπορθήσουνε. Κι' ἂν δὲν μεσολαβοῦσαν τὸ τέχνασμα κι' ἡ προδοσία τῆς... ἐτοιμόγεννης, θ' ἀναγκαζόντουσαν καὶ οἱ ἄπιστοι νὰ... λοξοδρομήσουνε, ὅπως ὁ Φίλιππος.

Ὅσο γιὰ τὸ στίχο: «Ἡ κόρη ποῦναι μέσα γιὰ γυναικὰ σου». Δὲν ξέρουμε ποιὰ ἦτανε αὐτὴ ἡ μορφονιά. Τὴν ὁποῖα πήρε ὁ προδότης γιὰ ἐπιβράβευση τῆς προδοσίας του, μαζὺ μὲ τὰ χίλια τὸ χρόνο φλωριά καὶ τὸ καλὸ ἄλογο.

Κι' ἂν δὲν ἦταν ἡ κόρη τοῦ Βασιλέα τῶν Πρόνων ἢ κάποιου ἀρχοντα, στὰ σίγουρα θὰ ἦταν ἑκακοστή γιὰ τὴν ὁμορφιά της καὶ στοὺς ντόπιους καὶ στοὺς βάρβαρους τοῦ Κάστρου πολιορκητές. Θρύλος ἀξιόλογος γιὰ τὴν ὁμορφίαν καὶ πρωτοτυπία του, θρύλος ποὺ δείχνει τὴν αἴγλη καὶ τὸ μεγαλεῖο τῶν πανάρχαιων Πρόνων καὶ θρύλος μέσα στὸν ὁποῖον θὰ ὑπάρχει καὶ λίγη ἱστορικὴ ἀλήθεια.

Γι' αὐτὸ καὶ συνιστοῦμε σ' ὅσους τέτοιον θρύλον μας φτάνουν σ' ἀφτιά τους, νὰ μᾶς τοὺς γράφουνε. Ἐρευνα καὶ προσπάθεια, τὴν ὁποῖαν θὰ μποροῦσαν ν' ἀρχίσουνε καὶ τὴν συνεχίσουνε οἱ καλὰ τοῦ νῦντος μας δάσκαλοι καὶ δασκάλες. Γιατί, ἔπειτα λαμβάνουμε, ὅτι καὶ μέσα πρὸς τοὺς θρύλους τοῦ κάθε τόπου ὑπάρχει πάντοτε καὶ μὴ μικρὴ ἢ μεγάλη δόσις ἱστορικῆς ἀλήθειας. Ἡ δὲ ἱστορία μας παρουσιάζει πολλὰς σελίδες ἀφώτιστες.

ΤΑΚΟΒΑΤΕΛΕΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΕΟΝ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΩΝ

Λαογραφιὸ καὶ πιὺάντιου

Ἡ φιλόμουση Κουκουβάγια

Στὰ παλὰ Κεφαλονίτικα ἀρχοντικά, ψηλὰ καὶ πίσω ἀπὸ τὴ τζαμόπορτα τῆς εἰσόδου, ὑπῆρχε ἀπαραίτητα ἓνα γυριστὸ ἔλασμα, στὴν ἄκρη τοῦ ὁποῖου κρεμότανε τὸ... κουδούνι.

Ὅποια, λοιπόν, τζαμόπορτα τοῦ παλατιοῦ τοῦ ἀφέντη θὰ ἀνοίγε, ἐκεῖνος θὰ ἀκούγε τὸ κουδούνι. Κι' ἄλλοι λένε, πὼς τὸ κουδούνι τὸ εἶχανε οἱ γαλαζοαῖμοι γιὰ μεγαλεῖο. Ἄλλοι, πὼς γιὰ νὰ ξέρουνε ποιοὶ μπαينو-δγαίνουνε στ' ἀρχοντικά τους. Ἄλλοι, πὼς γιὰ νὰ μὴ μποροῦνε τὰ θηλυκὰ τους νὰ ξεπορτί-ζουνε κατὰ τὶς νύχτες. Κι' ἄλλοι, γιὰ νὰ μὴ τοὺς κλέφτουνε οἱ ὑπῆρέτες τους... Ἄλλ' οἱ σεισμοὶ τοῦ 1953 σάρωσαν συθόμελα καὶ τὰ τελευταῖα ἀρχοντικά τῆς Κεφαλονιάς καὶ ξαναβόλη τὸν γραφικὸ βραχίονα μὲ τὸ μπρούτζινο κουδούνάκι, πού τὸ μισόφωτο τῆς τζαμόπορτας ἔλαμπε σὰ χρυσάφι.

Τὰ δὲ κουδούνια τὴν ἀφεντά-δων ἠ ἀντικατάστησαν τὰ πεζὰ καὶ ρουτινιέρικα ἡλεκτρικὰ κουδούνάκια μὲ τὸ κουμπάκι στὸ ξώπερτο.

★

Τὸ μόνο δὲ κουδούνισμα, πού τώρα ἀκούγεται στ' Ἀργοστόλι, εἶναι, μετ' ὅλην τὴν σπαρτσίναν (σχοινάκι). Καὶ σὲ δύο μοντέρνες ἐπαυλεις τῶν οἰκογενειῶν Πινια-τῶρον καὶ Μεταξά - Δεστούνη.

Τόσον οἱ κ. κ. ἀδελφοὶ Πινια-τῶρον σὶ τὴν Ἀλάση, ὅσον καὶ οἱ σεβαστὲς κυρίες Ἀγνή Μεταξά μετ' ὅλην τὴν κόρη τῆς κ. Ὑπατίαν Δεστούνη, διατηροῦνε στ' ἀρχοντι-κά τους τὸ παλαιὸ κουδούνισμα. Κουδούνισμα μὲ μιὰ συγκινητικὴ καὶ βουκολικὴ μελωδία, πού μᾶς θυμίζει τὰ περίφημα κουδούνια τοῦ μακαρίτη καλλιτέχνη Ἀττίκ καὶ τῆς ἀδέχαστης «Μάντρας» του.

Δηλαδή, πλὴν στὸ ξώπορτο τοῦ σπιτιοῦ κρέμεται μιὰ σπαρτσίναν, πᾶν στὴν ὁποία εἶναι δεμένα καμμιὰ δεκαρὶα κουδούνια, μι-κρά, μεγάλα καὶ μεγαλύτερα, ἀπὸ κοπάδια κι' ἀπὸ τσοπάνη-δες. Καὶ γιὰ νὰ χτυπήσης τὸ πρῶτότυπο τοῦτο τοῦ σπιτιοῦ

χτυπητήρι, τραβάς τὸ σχοινάκι. Κι' ἀκούς μιὰν ὑπέροχην ἁρμονίαν σὰ νὰ διαβαίνει κοπάδι, τὸ ὁποῖο λὲς κι' ἀπομακρύνεται κα-θὼς σβύνει ὁ ἦχος τοῦ κουδου-νίσματος. Ὅπως πρὶν ἀπὸ 30 ἕως 40 χρόνια ἀπολαμβάναμε τὴ βουκολικὴ αὐτὴ μελωδία στὴ σκη-νὴ τῆς «Μάντρας» τοῦ μάγου καλλιτέχνη Ἀττίκ.

★

Ἐθιμο ὠραῖο, γραφικὸ, ποιμε-νικὸ καὶ κάπως ποιητικὸ, πού συγκινεῖ ἰδιαίτερα τὸν ἀδιόρθω-το Βουνά. Γι' αὐτὸ καὶ κάθε κα-λιτέχνης καὶ διανοούμενος, πού μᾶς ἐπισκέπτεται, τὸν παίρνει ὁ Βουνὰς καὶ τὸν πηγαίνει νὰ τὸ ἀπολαύσῃ!...

Χωρὶς ὁ ἀδιάκριτος νὰ παίρνῃ τὴν ἄδεια τοῦ κουδούνισματος, οὔτε νὰ σκέφτεται ἂν οἱ οἰκογέ-νεις τῶν κατόχων τους εἶναι με-σημέρι κι' ἡσυχάζουνε ἢ εἶναι με-σάνυχτα καὶ κοιμούνται.

Κι' ἔλεγε ὁ Βουνὰς, ὅτι εἶναι ὁ μόνος πού ἀνερώταγα ἐνοχλεῖ τὸν φίλο του καὶ τέως βουλευτὴ τῆς Κεφαλονιάς κ. Νικόλαον Πι-νιατῶρον. Ὅμως, ὁ Νικολάκης

2222222222222222

Σ' ΕΝΑ ΠΑΠΑ

Ἐάν, πατὰ μου, ἤξερες
τί κάνεις καὶ τί λές,
θάνοιωθες τὸ ἁμάρτημα σου
πολλὲς κι' ἁμάρτωλές!

Κι' ἀντὶ γιὰ μᾶς νὰ δέεσαι
καὶ λειτουργάς ἀκόμη,
μέρα καὶ νύχτα τοῦ Θεοῦ
θὰ ζήταγες συγγνώμη!...

Κι' ἔλπιζε μόνο στὸν Θεὸ
...ποινὲς πὼς θὰ χάριση,
σὲ βλάκες καὶ ἀμόρφωτος
πού ἔδχουν ἁμάρτησε!

ΣΕ ΓΙΑΤΡΟ ΜΑΣ

Χάρis σὲ σὲ στὴν πόλιν μα-
θ' ἀνοίξῃ μόνι - μόνι
καὶ κηδεὶν γραφεῖο!...
Κι' ἀπὸ τὸ κοιμητήριον
πού δίνεις εἰσιτήριον,
γι' ἄρρωστους σου δὲ φτάνει,
πρέπει νὰ φκιάξ' ὁ Δῆμος μας
κι' ἄλλο... νεκροταφεῖο!

τελευταῖα τὸν... παρηγόρησε:

—Ποῦ νὰ στὰ λέω, Βουνά μου! Δὲν ἔκλεισα μάτι δὴ τὴ νύχτα.

—Ἦσουν ἄρρωστος, Νίκο μου;

—Μωρέ, τί ἄρρωστος μοῦ τσαμπουνάς; Μιά κουκουβάγια, π' ἀναθεμάτηνε, δὲν μ' ἄφησε νὰ κοιμηθῶ.

—Θὰ ἦλθε καὶ θὰ ἔσκουζε στὸ παραθύρι σου!...

—Πάλι δὲν κατάλαβες τί συ-νέθηκε.

—Δηλαδή;

—Μωρέ, π' ἀναθεμάτηνε, θὰ ἦταν... φιλόμουση ἢ ἀφιλότιμη!

—Δὲν καταλαβαίνω τίποτα, Νικολάκη μου.

—Ποῦ νὰ καταλάβης, μπου-μπουνοκέφαλε...

Κι' ὁ Νικολάκης ἀναγκάσθηκε νὰ ἐξηγήσῃ λεπτομερικὰ στὸν χοντροκέφαλο τὸν Βουνά τὴν αἰ-τία τοῦ ξενοχτιοῦ του:

—Θὰ ἦταν μεσάνυχτα, ὅταν ἄκουσα τὰ κουδούνια μου νὰ ση-μαίνουν. Καὶ στὴν ἀρχὴ νόμισα, πὼς θὰ ἦσουν ἐσύ ὁ... διακρι-τικώτατος μὲ κάποιους φίλους σου. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴ μία καὶ κατὰ τὶς δύο καὶ μέχρι σχεδὸν πού ξημέρωσε, κάθε τόσο χτυ-πούσανε τὰ κουδούνια. Μωρέ, τί διάολο, σκέφτηκα, ἔπαθε ἀπόψε ὁ ἀναθεματισμένος ὁ Βουνὰς καὶ δὲν μ' ἀφήνει νὰ κλείσω τὰ μά-τια μου; Καί, θγαίνοντας κατὰ τὸ χάραμα, ἀναγκάσθηκα, Βου-νὰ μου, ν' ἀναγνωρίσω πὼς ἄ-δικα σὲ κατηγορήσα. Γιατί, μὲ τὴ σπαρτσίναν μου ἔπαιζε δὴ τὴ νύχτα μιὰ κουκουβάγια!...

Κι' ὅπως κατάλαβε, στὸ φινά-λε, ὁ μπουζουκοκέφαλος ὁ Βου-νὰς, ἡ φιλόμουση αὐτὴ κουκου-βάγια, πού δὲν ἄφησε τὸν Νικο-λάκη νὰ σφαλίσῃ τὰ μάτια του, κάθε τόσο φτερούγιζε ἀπὸ τὰ δέντρα ὡς τὴ σπαρτσίναν. Καὶ μὲ τὸ φτερούγισμα καὶ μὲ τὸ βάρος τῆς προκαλοῦσε τὸ ὀλο-νύχτιο βασανιστήριον τοῦ Νικολά-κη, γιὰ τὴν φαίμετα πᾶς, ὅτι πρὶν φιλόμουση.

Καὶ ἐξ αἰτίας τῆς φιλόμουσης κουκουβάγιας, ὁ Νικολάκης δὴ τὴ νύχτα... εὐχότανε τὸν ἄτυχον τὸν Βουνά,

ΟΙ ΓΩΣ ΚΥΛΑΕΙ Ο ΜΗΝΑΣ

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΑΡΧΙΣΕ

«Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Την έσπεραν τῆς 7ης Ὀκτωβρίου ἀφίχθῃ εἰς Ἀργοστόλιον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ νέου πολιτικοῦ κόμματος ἡ «Νέα Δημοκρατικὴ Κίνησις» κ. Χαράλαμπος Γερασίμου Ποταμιάνος. Ὁ τέως πτέρρχος τῆς Βασ. Ἀεροπορίας καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὑπασπιστὴς καὶ ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Παύλου, ἡθέλησε τὸ ξεκίνημα τῆς πολιτικῆς του σταδιοδρομίας νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του.

Παρὰ τὸ βροχερὸν τοῦ καιροῦ, εὐάριθμοι Ἀργοστολιῶτες ἐξ ὧν τῶν παρατάξεων παρηκολούθησαν τὴν ὁμιλίαν τοῦ νέου πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ, χειροκροτήσαντες θερμότατα τοῦτον. Διότι ὠμίλησε μὲ ἀπλότητα καὶ σεμνότητα, χωρὶς νὰ καταφερθῇ κατ' οὐδενὸς κόμματος.

Ὁ πρῶν πτέρρχος κ. Χαράλαμπος ἱερέως Γερασίμου Ποταμιάνος γεννήθηκε τὸ 1906 στὸ Ζαχαρὶ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ὑπηρετεῖ ὡς ἐφημέριος τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας ὁ πατέρας του.

Ἐφοίτησε στὴ Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων καὶ ἐγένετο σηματοφόρος τοῦ Β. Ναυτικοῦ τὸ 1927. Μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποσημηγού μετετάσσεται εἰς τὴν Βασ. Ἀεροπορίαν τὸ 1931 καὶ μετακινεῖται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀεροπορικὴν Σχολὴ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας.

Ἐπολέμησε στὸ Ἀλβανικὸ μέτωπο ὡς διοικητὴς μοίρας βομβαρδιστικῶν διετελέσεν ὑπασπιστὴς καὶ ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ Βασιλέως Παύλου, ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῆς ἀεροπορίας καὶ πρόεδρος ἢ σύμβουλος εἰς διάφορα ἴδρυμάτων καὶ ἐταίριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ ΜΟΙΡΑΣ ΣΤΟΛΟΥ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο.

Μεταξὺ 11ης καὶ 13ης τρέχοντος κατέπλευσαν καὶ παρέμειναν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀργοστολίου Ἱταλικά καὶ Ἑλληνικά πολεμικά πλοία, ἀποτελοῦντα μοίραν στόλου τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τὰ ὁποία ἐξετέλεσαν γυμνάσια εἰς τὸ Ἰόνιον Πέλαγος.

ΝΕΕΣ ΔΩΡΕΕΣ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΜΑΣ

Κατὰ τὰ ἐγκαινία τοῦ Γυμνασίου τῶν Κεραμιῶν, ὁ μέγας εὐεργέτης μας κ. Γεώργιος Βεργωτῆς, ἀπαντῶν εἰς τοὺς εὐχαριστήσαντας τοῦτον διὰ τὰ μεγάλα ποσά, τὰ ὁποία προσέφερε διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάρου τοῦ Γυμνασίου, προσεφέρθη ν' ἀνοικοδομήσῃ καὶ τὰς ἀπαιτούμενας κατοικίας διὰ τὴν οἰκογενειακὴν στέγασιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου.

Οἱ εἰς Λονδίον ἐφοπλισταὶ κ. κ. Παναγῆς καὶ Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος προσέφεραν 100 χιλιάδες δραχμὲς γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς «Κοργιαλενείου Βιβλιοθήκης» Ἀργοστολίου, εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς τῶν Νικολάου.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Κατὰ τὰς γενομένας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημαρχείου Ἀργοστολίου ἀρχαιρεσίας διὰ τὴν ἀνάδειξιν Προεδρείου τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐξέλεξαν:

Πρόεδρον τὸν δήμαρχον Ἀργοστολίου κ. Γεράσιμον Δανάτον, ἀντιπρόεδρον τὸν δήμαρχον Ληξουρίου κ. Στυρίδωνα Ἀντωνέλλον, καὶ μέλη τοῦ προεδρείου τοὺς κ. κ. Δημ. Γρουζῆν, κοινοτάρχην Σκάλας, Στυρίδωνα Νικολετᾶτον Κομητᾶτων, Σπυρ. Σκαφιδᾶν Χαυδατών, Στέφ. Κόκαλην, δημοτικὸν σύμβουλον Ἀργοστολίου, καὶ Γεράσιμ. Τρεμουντάνην, κοινοτικὸν σύμβουλον Σάμης.

Τοὺς ὁποίους ἡ ἐφημερίδα μας συγκαίρει ὁλόθερα.

ΕΝΕΒΟΛΙΑΣΘΗΣΑΝ 11.986 ΑΤΟΜΑ

Ὅπως μᾶς ἐγνώρισε τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον τοῦ νομοῦ μᾶς κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τοῦ ἀντιπολιτισμικοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐνεβολιάσθησαν 11.986 ἀτομα. Ἡ χορήγησις τῆς δευτέρας δόσεως τοῦ ἐμβολίου Σημηπίν θὰ ἀρχίσῃ τὴν 1ην Νοεμβρίου καὶ θὰ λήξῃ τὴν 7ην Ἰδίου μηνός.

ΝΕΚΡΟΛΟΥΛΟΥΔΑ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΙΛΑΝΔΟΣ

Ζυγώνοντας τὰ 90 τοῦ χρόνιαι, μᾶς ἔφυγε ἀπὸ τῆς ζῆσις κ' ὁ ἀξέχαστος Γερασιμάκης. Ἐκ τῶν τελευταίων τῆς παλαιᾶς σέ ἡθος, σέ πνεῦμα, σέ μόρφωση καὶ σ' ἀνθρωπιὰ Φρουρὰς τοῦ Ἀργοστολίου. Ἀθόρυβος, εὐγενικός, μὲ τὸ χαμόγελο τῆς ἀγάπης, σ' ἀγκάλιαζε στοργικά μὲ τὰ γλῦκά του μάτια, κάνοντας γλυτὰ γύρω του τὸ καλὸ.

Γενεὲς μόρφωσε σὰν καθηγητῆς τῶν Νομικῶν, ἐποχὴ ἀφήσανε αἱ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου μας. Παρὼν πάντοτε σὲ κάθε κοινωφελὴ ἐκδήλωση, παράδωκε τὴν ὥρα αἰα σκυτάλην του σὰ παιδιὰ του, ποὺ ἐπάξια συνεχίζουν τὸν ἀξιοθαύμαστο δρόμον του.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη ὑπέροχε σ' ὅλα καὶ κοσμαγάπητε Γερασιμάκη.

Ο ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΤΟΥ Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἀφίχθῃ καὶ παρέμεινε εἰς τὸ ἰδιαιτερον χωρίον τοῦ Καραβάδος ὀλίγας ἡμέρας ὁ διευθυντὴς τοῦ ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀνδρέας Μοθανιώτης.

Οἱ πρόσφατες συνεχῆ ἐπισκέψεις τοῦ κ. Μοθανίου εἰς τὴν νήσον μας καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ διάθεσις κονδυλίων διὰ τὴν ὁδοποιίαν εἰς τὸν νομόν μας, καθὼς καὶ αἱ ἐπαφαὶ του μετὰ τοπικῶν πολιτικῶν παραγόντων, προοιωνίζουν τὴν προσεχὴ τοῦτον κάθωδον εἰς τὴν πολιτικὴν, ὡς ὑποψηφίον εἰς τὸν νομόν μας τῆς ἑνώσεως Κέντρου.

ΝΕΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

Ὅπως μᾶς ἀνεκοίνωσεν ἡ ἀρμόδια Ὑπηρεσία, ἀπὸ 26)6 μέχρι 10)10)64 διετεθήσαν πιστώσεις: 1) 600 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἀποκατάκην μας ὁδοποιίαν. 2) 300 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Ἐλγίου ἐργαζομένης πρὸς Καπανδρίτη καὶ 3) 300 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν συντήρησιν, τεχνικά ἔργα καὶ ἐπισκευὴς τῆς ὁδοῦ Τσελεντάτων - Φισκάρδου.

Ἡ τοπικὴ μας ἐγκυκλοπαίδεια

== Πρέπει νὰ ξέρετε

Ὅτι:

● Ὁ Νικόλαος Βαλσαμάκης ἀπὸ τὸ χωριὸ Πεσσάδες τῆς Λειβαθοῦς, ἱδρύσε στὴν Ἀθήνα τὴν «Πιστωτικὴ Τράπεζα».

—Τῆς ὁποίας διετέλεσε ὁ πρῶτος διοικητής, ἦτοι ἀπὸ τὸ 1872 μέχρι τὸ 1877, πού τὸν ἔβριξε ὁ θάνατος.

● Γιὰ τὸν διατελέσαντα συνώνυμόν του ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης (1879—1880) Νικόλαον Βαλσαμάκην τοῦ Μαρίνου ξέρουμε πῶς:

—«...ὑπῆρξεν ἐκ τῶν δραστηριωτέρων μελῶν τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος κι' ἀγωνίσθηκε σθεναρῶς διὰ τὴν ἀποτίναξιν τῆς Βρετανικῆς τυραννίας καὶ διὰ τὴν ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, συνεργαζόμενος κυρίως μετὰ τῶν ἡγετῶν τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ Γερασίμου Λιβαδά καὶ Δημητρίου Μηλιαρέση...».

● Τὸν Μεγάλον τοῦ Γένους Διδάσκαλον Νέοφυτον Βάμβαν συναντοῦμε διδάσκοντα στὸ Ἀργοστόλι κι' ἀργότερα (1823—1828) στὴ «Σχολὴ τοῦ Κάστρου» ἡ ὁποία θεωρεῖται μίᾳ ἀπὸ τὶς καλύτερες στὴν Ἑπτανήσου ἐπὶ Ἀγγλικῆς «προστασίας».

—Μεταξὺ δὲν τῶν μαθητῶν του συγκαταλέγονται καὶ οἱ κατόπιν πρωτορίζοπάστες Ἡλίας Ζερβὸς καὶ Ἰωσήφ Μομφερράτος.

—Στοὺς ὁποίους ὁ Βάμβας ἐνεφύσησε τὴν ἐθνικὴν του πνοὴν κι' ἀναπτύξανε κατοπινὰ τὴν ἀξιοθαύμαστη Ριζοσπαστικὴ δράση τους.

● Σὰν ἐκπονητὴς τοῦ σχεδιαγράμματος τοῦ σωζόμενου στὴν Κεφαλονιά «Φρουρίου τῆς Ἀσσοῦ» κι' ὁποῖος μάλιστα τὸ θεμελίωσε, μὲ συνεργάτη τὸν μηχανικὸ Μ. Ρασπόνη, ἀναφέρεται ὁ Μαρίνος Γκεντιλίνης.

—Ἡ διάρκειά τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ δευτέρου τοῦτοῦ μεγάλου Βενετσιάνικου Κάστρου κράτησε ἀπὸ τὸ 1593 μέχρι τὸ 1595, δηλαδὴ τρία χρόνια.

—Οἱ δὲ τότε κατακτητὲς τῆς Κεφαλονιάς Βενετσιάνοι τὸ χτίσανε ὄχι τόσο γιὰ τὴν ἀσφάλεια

τῶν κατοικοῦντων στὰ θόρεα τοῦ νησιοῦ, ὅσον... ὑπὸ τὴν σκιάν του, νὰ χρησιμοποιήσουνε τὸ λιμανάκι τῆς Ἀσσοῦ, σὰν πολεμικὸν τους Ναύσταθμόν.

—Μὴ τὴν πραγματικὰ δὲ μαγευτικὴν τοποθεσίαν τῆς Ἀσσοῦ, συγκινήθηκε ἀργότερα ἰδιαίτερα κι' ὁ Ἀγγλος τοποτηρητὴς σὲρ Κάρολος Νάπιερ.

—Κι' ὁ ὁποῖος πρότεινε στὴν Κυβερνήσιν του σὰ τὴν πιὸ κατάλληλη τοποθεσίαν, γιὰ τὴν ἐγκατάστασιν Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου τῶν Βρετανῶν.

● Γιὰ τὴν οἰκογένειαν Πανᾶ, ὁ ἱστορικὸς τῆς Κεφαλονιάς Ἡλίας Τσιτσέλης μᾶς δεδαιώνει:

—«Ὅτι τὸ χωριὸ Σπαρτιά τῆς περιοχῆς Λειβαθῶ «ἦτο ἡ παλαιὰ τῶν Πανάδων κατοικία. Ὅτι ἀπὸ τοῦ 1.500 ἡ οἰκογένειαν Πανᾶ, ἀναγράφοντας σὰν τῶν εὐγενῶν τῆς νήσου» καὶ πῶς ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀνῆκε στοὺς Πανάδες.

—Ὁ ἴδιος ἱστορικὸς μᾶς δίνει καὶ τὰ παρακλάδια τῆς οἰκογένειαν Πανᾶ, ἀναγράφοντας σὰν Πανάδες τὶς οἰκογένειες Παπαδάτου, Καπιτση, Λοιζάτου, Δοναδάτου, Λυμπεράτου καὶ παλαιότερα Ἀλοΐσιου καὶ Γαετάνου.

—Μνημονεύει δὲ τὸν Σπυρίδωνα Πανᾶν - Καπιτσην ὡς σατυρικὸν καὶ λυρικὸν ποιητὴν τῆς Κεφαλονιάς κι' ὁποῖος μάλιστα ἔκαμε καὶ μιὰν ὠραιότητα παρωδία τῆς Ἰλιάδας.

—Ἄλλος καλὸς σατυρικὸς ποιητὴς ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν Πανάδων ἦτανε καὶ ὁ Δημήτριος (1826—1856).

—Ποῦ πέθανε νεώτατος καὶ οἱ συγγενεῖς του ἐξαφανίσανε τὰ σατιρικά του, σὰ προσωπικὰ πού πεiràζανε.

—Μὲ κουρφαῖο σατυρικὸ ποιητὴ τὸν Παναγιώτη Πανᾶ, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὰ Σπαρτιά τὸ 1832 κι' αὐτοκτόνησε στὴν Ἀθήνα τὸ 1896.

—Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ γνωστὸ ποιητικὸ καὶ δημοσιογραφικὸ ἔργο τοῦ Παναγιώτη Πανᾶ, ξέρουμε πῶς συνεργάσθηκε στ' Ἀργοστόλι μετὰ τοὺς Δημήτριον Ζερβὸν καὶ Ἀνδρέαν Μομφερράτον στὴν ἔκδοσιν καὶ σύνταξιν τοῦ «Κεραυνοῦ».

—Καὶ γιὰ τὴ Ριζοσπαστικὴν δράσιν τοῦ Παναγιώτη Πανᾶ ἕνας ἐκ τῶν ἱστορικῶν μας προσθέτει:

—«...Τῆς νευρώδους γραφίδος τοῦ Πανᾶ καὶ τῆς θαθείας γνώσεως τῶν Ριζοσπαστικῶν θεμάτων, γινώσκται οἱ ἐν τῇ νήσῳ Ριζοσπάστες, ἀνέθεντο τούτῳ τὸ 1858 τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» τῆς Κερκύρας».

—Στὴ δὲ ἐφημερίδα τούτῃ τῆς Κερκύρας ὁ Πανᾶς ἀπάντησε ὅτι ὁ Ριζοσπαστισμὸς στὴν Κεφαλονιά ἐπιδίδωκε τὴν ἑνωσὴν ὄχι μὲ ἱκεσίες, ἀλλὰ σὰν δικαίωμα τοῦ Λαοῦ.

Ἀρχαῖον ἐπίγραμμα

᾽Ωδε εἰσὶν ἐργάτες μας χρονάκια σπιτωμένοι,
χωρὶς καὶ γιὰ τὰ σπίτια τους νὰν' ἐξασφαλισμένοι!...
Καὶ τρέμουνε τὴν... Ἐξωσθ, μὴ πάθουν καμμιὰν ὥρα,
ἀφοῦ σ' αὐτὸν τὸν τόπον μας καὶ σ' ἑνδοξὴ μας Χώρα,
δὲν βρίσκεται ἀρμόδιος νὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ,
νὰ φικιάσῃ τὰ πρεπομένα

ἦτοι τὰ ἀπαιτούμενα
ΧΑΡΤΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ, γιὰ νὰ τοὺς χορηγήσῃ.

Κι' ὥς νὰ βρεθῇ... ἀρμόδιος καθήκον του νὰ καμῇ,
ἢ Ἐργατιά μας θὰ ρωτᾷ
καὶ φυσικὰ θὰ χαιρετᾷ
τοὺς Ὑπουργοὺς... Ρωμαῖστί μὲ... διάπλητῃ παλάμῃ!

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΙΒΑΘΟΥ

■ Πενήντα χρόνων...

(Σημείωση «Φανού»: Μὲ χαράν μας παραχωροῦμε τὴ παρούσα σελίδα μας στὸν συνεργάτη μας κ. Μ. Κ., πού πρόθυμα κι' ἀπλέρωτα θὰ μάς χαρίζη σὲ κάθε τεύχος καὶ μιὰ πικάντικη θύμιση, παρουσιαστικά καὶ εὐχάριστα ξαννοζωντανεύοντας τοὺς τύπους καὶ τίς φάσεις τοῦ ἀξέχαστου παρελθόντος).

Μιὰ μακάβρια φάρσα

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Μ. Κ.

Γύρω στὰ 1913 — 1916:
Μία ἀχώριστη συντροφιά τὰ βράδια, μὲ τὰ πρωτοβρόχια: Γιάννης Ἰγγλέσης (πιλοποιός), Γιάννης Μωραΐτης ἢ Κάτσης (μαραγκοβουλουργός), Κωνσταντίνος Τσιμπάκης (ὕποδηματοποιός) καὶ ὁ Κουτσμπάμης (ράφτης). "Ὅλοι τοὺς μανιακοὶ ἐρασιτέχνες ψαράδες τοῦ δρόγγου καὶ τῆς Σμύρνας. (Τὰ ψάρια αὐτὰ φωλιάζουν στὶς τρύπες τῶν ἀκτῶν, ἀπὸ τὰ πρωτοβρόχια κι' ὕστερα). Πού τοὺς ἐβρίσκες, πού τοὺς ἔχανες σὰν ἀρχίζαν τὰ πρωτοβρόχια κι' ἔμπαινε ὁ Ὀκτώβρης; Στὸ ψάρεμα τοῦ δρόγγου καὶ τῆς Σμύρνας. Πεδὸν δράσεως: Ἀπὸ τὴ Ντουγάνα, μῶλο — μῶλο μέχρι τὸ Μέτελα καὶ τὸ Μαϊστράτο κι' ἀκόμη πιὸ μακριά: Μέχρι τὸν Πέα Μύλο (Τρουμπέτα) καὶ μέχρι τὸ Φανόρι τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου. Ποτὲ ὅλοι τοὺς μαζί στὴ σείρα καὶ τότε χωρισμένοι. Τοὺς ἐβρίσκει πολλές φορές τὸ χάραμα ψαρεύοντας καὶ μὲ μάτια περισμένα ἀπὸ τὴν ἀργύρινα πῆγαιναν γιὰ τὰ μαγαζιά τους.

Καὶ καλὰ ὅλοι οἱ ἄλλοι, μὰ ὁ Ἰγγλέσης ποῦχε γυναῖκα καὶ μικροπαῖδια;

Οἱ ἄλλοι τοὺς, κάπως ἀλαφρότεροι ἀπὸ οἰκογενειακές σκοτοῦρες, μὰ ὁ Γιάννης ὁ Γκλέσης; Τέσσερα παιδιά, δύο καὶ δύο καὶ γυναῖκα. Σύνολο πέντε κι' αὐτὸς ἔζη. Καὶ τὰ παιδιά ὅλα μικρά ἔκτοτε ἀπὸ τὸ πρῶτο του ἀγῶρι.

Χτυπιότανε ἡ κοκομοῖρα ἡ Γιαννάκη καὶ ἡ Γκλέσση γιὰ τὰ ξενύχτια του καὶ τῆς... προκοπῇ του. Μα' αὐτὸς τὸ χαδὰ του.

Ἡ γκρίνια τῆς (καὶ μὲ τὸ δίκιο τῆς) ἦτανε ἄλλο πράγμα. Γιατὶ μήπως ἔφερε καὶ ποτὲς κανένα ψάρι στὸ σπίτι; "Ὅλα στὴ ταβέρνα τοῦ Ποντικίου ἢ τοῦ Κωσταῖου μὲ τοὺς φίλους. "Ἔτσι ἔκαναν ὅλοι τοὺς. Ἀμὰ ἔβγαζαν κανένα ψάρι, τὸ ἄλλο βράδυ τῶσαν ζελεῖ. Κι' ἔτσι ἡ Γιαννάκηνα ὅλο καὶ

γκρίνιαζε πού τὴν ἄκουε ὅλη ἡ γειτονιά.

Εἶδε καὶ ἀπόειδε ὁ Γκλέσης κι' ἀποφάσισε νὰ νοικοκυρευτῇ. Γι' αὐτὸ ἔδω καὶ κάμποσο καιρὸ, ἔκοψε τίς παρέες καὶ τὴ ταβέρνα. Καὶ σὰν ἔβγαζε πότε-πότε καὶ κανένα δρόγγο, γροίμη γιὰ τὸ σπίτι!

Ναὶ, καλὰ ὅλα τούτα, ἀλλὰ τὴ παλιοπαρέα τί τὴ κάνει; Χρόνια καὶ χρόνια φάγανε νερὸ κι' ἀλάτι μαζί. Πῶς ἔτσι ξεφνικά νὰ κόψουμε τὸ σχοινί;

Καὶ χωρὶς νὰ καλοεξεταστῇ τὸ ζήτημα, μῆπκε σέ ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιο τῆς «φάρσας»... γιὰ ἐκδίκηση!

✱

"Ἐνα γάμα (Γ) σχηματίζει ἡ ἐξώπορτα τοῦ Γκλέση μὲ τοῦ μου-

Στὴν κυρία πού μ' ἐννοεῖ!

"Υπόστηκα κυρία μου τοῦ χρόνου τὴ φθορά, μ' ἐννοεῖς τί... ἐννοῶ ἥτοι τὴ συμφορά...!

✱

Αὐτό, λοιπόν, ὅπου ποθεῖς, κυρία μου, δὲν σοὺ κάνει δὲν λειτουργεῖ πιὰ, δυστυχῶς, κι' ὅλο κοιμάται συνεχῶς, μὲ ἐννοεῖς τί... ἐννοῶ! πῶς κάνει νάνι — νάνι!

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥΣ

Ἐχομα χρόνια πολλά γιὰ τὴν ὀνομαστικὴν τους ἐπέτειον καὶ τοὺς ζητάω συγγνώμην πού δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν ἡ ὑγεία καὶ ἡ τάπη νὰ εὐχθῶ στὸν καθένα τους ἰδιαίτερα.

Ο ΒΟΥΝΑΣ

Πικάντικες ἀναμνήσεις...

ράγιο μιανοῦ γείτονα. Καὶ ἡ παλιοπαρέα πού γνώριζε τὰ βίτσια του, ἕνα βράδυ πούλειπε στὸ ψάρεμα μονάχος του ὁ Γκλέσης τοῦ ἔβαλε στὸ (Γ) ἕνα πλόγιο ξύλο καὶ ἕνα ὄρθιο στὴ μέση, ἔτσι πού νὰ σχηματίζεται σταυρός. Τὸ πλόγι νὸ ξύλο τῶντισαν μὲ ἕνα γυναικεῖο νυχτικό, κι' ἐπάνω στὸ κεφάλι τοῦ σταυροῦ, τοποθέτησαν ἕνα μεγάλο γλόμπο ἀπὸ κόκκινο χαρτί. Μάτια - στόμα - μύτη - ὅλα τὰ χαρακτηριστικά τοῦ διαόλου κι' ἀπὸ μέσα σπερματώτο ἀναμμένο.

Σκοτάδι — πίσσα τὸ καντοῦνι πού καθότανε τότε ὁ Γκλέσης καὶ ὁ ποστιαχτὸς διόλοος φάνταζε περισσότερο μέσα στὰ μεσάνυχτα. Καὶ ἔτσι, ὁ Γκλέσης, γυρίζοντας τὰ μεσάνυχτα στὸ σκοταδιασμένο καντοῦνι του ἀπὸ τὸ ψάρεμα, ἔμεινε ξερός κι' ἔπεσε στὴ μέση τοῦ καντοῦνι ἀναίσθητος!!!

"Ἡ Γιαννάκηνα,, ὅπως πάντα, δὲν ἔπαιπε ποτὲ νὰ κοιμηθῇ ἅμα ἔλειπε ὁ Γκλέσης. "Ἔτσι κι' ἐκεῖνη τὴ βραδιά. Τὸν περίμενε σὰν πιστὴ συμβία πού ἦτανε. Μὰ εἶδε κι' ἀπόγες κι' ἀποφάσισε νὰ κατεθῇ μέχρι τὴν ἐξώπορτα νὰ τὸν περιμένῃ πού θὰ γυρίζε ἀπὸ τὸ ψάρεμα! Πού νὰ φανταστῇ ἡ δύστυχη τὴν περίμενε! Στὸ σκοτάδι πού ἔφερε καὶ μέσα ἀπὸ τίς χαραμαδιές τῆς μισόπαλης ἐξώπορτας, δέικρνε σὰν φῶς. "Ἦτανε ὁ γλόμπος ποῦκαιγε ἀκόμα. Καὶ νομίζοντας πῶς εἶναι ὁ Γιάννης κι' ἀνάβει τὸ τσιγάρο του, τοῦ φώναζε:

— «Γιάννη!» «Γιάννη».

Μὰ σὰν δὲν πῆρε ἀπάντησιν, τὰ χρειάστηκε κι' ἐσταμάτησε.

Ναὶ, ἀλλὰ τὸ φῶς πού θαμπούλιζε μέσ' ἀπὸ τίς χαραμαδιές;

Καὶ μὲ τὸ ἐνστικτο τῆς συγγενικῆς ἀγάπης καὶ πιστεύοντας πῶς τὸ ἑτερόν τῆς ἦμισυ ἀστετεύεται, ὁρμὰ ἀκάθεκτη κι' ἀνοίγει τὴν πόρτα!

✱

Τὰ ξεφωνητὰ καὶ οἱ στρυγγλίες πού ἀκολούθησαν ζήτησαν ὁλοὺς τοὺς γειτόνους. Χρειάστηκαν γιατροὶ καὶ ἐντρίδες, λεμονάδες καὶ κομπρέσες γιὰ τὴ Γιαννάκηνα καὶ γιὰ νὰ συνέρθῃ καὶ ὁ Γκλέ-

ἔτσι λέγανε τότες!

Ο ΠΑΛΗΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΑΡΤΙΝΟΣ
ΚΟΡΕΙΩΤΗΣ

Κι' όντες θα δήτε... Ένανε
να πιάσουνε για κλέφτη,
έμένα να με φτύσετε
και να με πητε ψεύτη!...

Ἀμίμητο Ληξουριώτικο

Πάρτο πίοω Γιὰ νὰ μὴ μυρίση!

Ἕνας Ληξουριώτης γιατρός δὲν ἔχωνε ἓνα Ἀργοστολιώτη συνάδελφό του. Καὶ στὴ γιορτὴ του τοῦ ἑτοίμασε ἓνα ὁμορφο δεματάκι, μὲ περιεχόμενο φύκια, καθούρους, σαλούτες καὶ βρώμικα γατόψαρα.

— Πάρτο, λέει τοῦ περιφήμου γιὰ τὶς φάρσες του καπιτὰ Μιστροκλῆ τοῦ Μαρέντου, ποῦ ἐκεῖ-να τὰ χρόνια ἔκανε μὲ τὸ καΐκι του τὸ πέραμα μεταξύ Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου, νὰ τὸ δώσης στὸν τάδε Ἀργοστολιώτη συνάδελφό μου, ποῦ γιορτάζει.

— Ναῖσκε, δεττόρο μου, στὶς προσταγές σου, λέει ὁ καπιτὰ Μιστροκλῆς καὶ παραλαβαίνει τὸ δεματάκι, χωρὶς νὰ ξέρῃ τὸ περιεχόμενο.

* Καί, φθάνοντας στὸ Ἀργοστόλι μὲ τὸ κανώ του, τρέχει νὰ κάμῃ τὸ θέλημα.

— Δεττόρο, μου, λέει τ' Ἀργοστολιώτη γιατροῦ, χρόνια πολλὰ καὶ πάρε ἐτοῦτο τὸ «κανίσκι» ποῦ σοῦ στέρνει ὁ γιατρός μας ἀπὸ τὸ Ληξοῦρι.

— Εὐχαριστῶ, Μιστροκλῆ μου, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Ἀργοστολιώτης γιατρός κι' οὔτε «οὔτσιου» γιὰ ρεγάλο ἢ γιὰ κέρασμα δὲν λέει τοῦ Μιστροκλῆ.

Ὁ δὲ Μιστροκλῆς φεύγει μουρμουρίζοντας γιὰ τὴ γαϊδουριά τοῦ γιατροῦ καὶ τὴν τσιγκουνιά του.

Ἀλλὰ ὥσπου νὰ κατέβῃ τὴ σκάλα τοῦ σπιτιοῦ του, ὁ Ἀργοστολιώτης, ποῦ δὲν περίμενε δῶρα ἀπὸ τὸν ἀχώνευτο Ληξουριώτη συνάδελφό του, ἀνοίγει τὸ δέμα καί, βλέποντας τὸ περιεχόμενο, βγαίνει στὸ μπαλκόνι του καὶ φωνάζει τοῦ Μιστροκλῆ, ποῦ ἔφευγε:

— Μιστροκλῆ! Μιστροκλῆ!..

— Ὅρστε, δεττόρο μου!

— Θὰ πᾶς ἀμέσως πίσω, στὸ Ληξοῦρι;

— Ναῖσκε, ἀφέντη μου!

— Σὲ παρακαλῶ, νὰ πᾶς νὰ θρῆς ἀμέσως τὸν γιατρό σας. Νὰ τοῦ πῆς τὸ εὐχαριστῶ μοῦ γιὰ τὰ δῶρα του καὶ... νὰ τοῦ δώσης ἐτοῦτο, ἀλλὰ γρήγορα νὰ μὴ μυρίση.

Καὶ πασσάρεϊ στὸν κατάπληκτο Μιστροκλῆ ἓνα θεόρατο... φάσκελο μὲ διάπλητη τὴν παλάμη του.

Ὁ γιατρός μας μπαίνει μέσα καὶ ὁ Μιστροκλῆς ξύνει τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ νοιώσῃ τὰ ἀνεξήγητα...

— Βωρέ, γιατί μὲ φασκέλωσε; μουρμουρίζει. Τί τοῦ ἔκαμα;

Λιγόστιγμα ὅμως στέκεται, μέσα στὴ μέση τοῦ δρόμου, μὲ τὴν κατάπληξη καὶ ἀπορία ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του.

Σὲ λιγάκι, τὸ χαμόγελο ξαναβθίζει στὴν ἔξυπνη φάτσα τοῦ πανέξυπνου Μιστροκλῆ μας καὶ ὁ ὁποῖος γυρίζει πίσω, πιάνει τὸ χτυπητήρι τοῦ πορτονιού τοῦ γιατροῦ καὶ τὸ βροντάει μὲ ὅλη τὴ δύναμή του.

— Τί θέλεις, Μιστροκλῆ μου; τοῦ φωνάζει ὁ γιατρός, ξαναβγαίνοντας στὸ μπαλκόνι του.

— Ἄκου, δεττόρο μου, τοῦ λέει μὲ προσποιητὸ σεβασμὸ ὁ ἀμίμητος καπιτὰν Μιστροκλῆς, θυμήθηκα πὼς ἔχω πολλές δουλειές ἀκόμα νὰ κάμω εἰς τὸ Γροστόλι. Καὶ ἐπειδὴ θὰ γυρίσω σοῦρουπο στὸ Ληξοῦρι καὶ μπορεῖ νὰ βρωμέψῃ τὸ δῶρο ποῦ μοῦ ἔδωσες νὰ πάω τοῦ γιατροῦ μας, σὲ παρακαλῶ πάρτο πίσω καὶ στείλε το μὲ κανέναν ἄλλον...

Καὶ τοῦ δίνει μὲ τὴ χερουκλα του πίσω τὸ φάσκελο!

Μέχρι δὲ νὰ συνέλθῃ ὁ γιατρός μας, ὁ Μιστροκλῆς εἶχεν ἀλαργέψῃ πάνω ἀπὸ ἑκατὸ μέτρα...

Ἀμαχος πληθυσμός

Σὰν ἡ ἀσφάλεια καὶ τὴν φικιὰν ἤλεκτρολόγος ἀλλὰ γιὰ τὰ γεράματα τέτοιος... μηχανολόγος δὲν βρισκείται!... Γινόμεθα ἀμαχος πληθυσμός! Καὶ πλέον δὲν μᾶς συγκινεῖ γυναικάς πειρασμός

Ὁ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΗΣ

Σ' εὐχαριστῶ

Κεφαλονιά

Σ' εὐχαριστῶ Κεφαλονιά γιὰ τὴ μεγάλη καλωσύνη, σ' ἐμὲ νὰ δώσης μιὰ καρδιά καὶ νὰ μοῦ φέρῃς τὴ γαλήνη.

Ὀλόδροση Κεφαλονιά, γλυκειά, ἐσύ, νησί τῆς Εὐτυχίας, Μοῦ χάριτες μ' ἀπλοχερία, ὅ,τι δὲν εἶδε ἄνθρωπος γῆς καμίας.

Μὲ κάλεσες ἐδῶ γάρθω, χωρὶς νὰ μὲ προειδοποιήσης γιὰ νὰ μοῦ δώσης φυλαχτὸ τοῦ πόνου, τοῦ κακοῦ, τῆς ζήσης.

Κι' ἐγώ, σὰν ἔτρεξα σιμὰ στὴν τόσο, ὦ καλή μου, θερμὴ (ἀγκαλιά σου, θαμπώθηκα, κι' εἶπα, λόγια (τρελλά, πὼς, τίποτα δὲν θὰ μὲ πάρῃ (μικρούς σου...

Κι' ὅμως, ἀλλοίμονο, πρέπει (μου Κεφαλονιά, ἐσένοιε νάφῃσω καὶ νὰ φύγω. Ὅχι, δὲν εἶναι ἀπονία, θάρθω ξανά, θὰ σ' ἀγκαλιάσω (καὶ θὰ μέινω.

Γιατί κανεῖς σ' ὀλόκληρο τὸν κό (σιμο

δὲ μοῦδωσε τόση χαρά, δὲ μοῦδωσε τὸ φῶς μου, ὅπως ἐσύ, Κεφαλονιά, χωρὶς νὰ (κούσης ἓνα «δός μου».

Γι' αὐτὸ Κεφαλονιά σ' εὐχαρι- (στῶ!... ναί, ναί, ἀπ' τῆς ψυχῆς τὰ βάθη. Εἶναι γλυκὸ τ' ὄνειρό αὐτό, καί, μὴ, κανεῖς νὰ μὴ τὸ μά- (θῇ!...

Θάναι δικό μας μονοῶ, Κεφα- (λονιά, ἐσένα ποῦ μὲ τῶδωσες καὶ μὲ- (να ποῦ τὸ πῆρα. Δὲν θέλω νὰ μπλεχτῇ μέσ' στὴν (φευτιά, καὶ στοῦ κακοῦ, σκλήρου κόσμου (τὴ μοῖρα. ΞΕΝΗ ΛΕΚΑΤΣΑ

Ὁ ξεμωραμένος

Γκριζομάλλης — φαλακρίτσας, στραβοπόδης δὲ συνάμα! Γιὰ τὰ χάλια του τὸν βλέπεις καὶ λυπάσαι μέχρι κλάμα!

Κι' ὅμως σ' ὅποιον βρῇ κολλᾷει διερκῶς... δαγκωνεῖ, λές καὶ εἶναι γερόντος καὶ τ' ἀμπελιά ματ' ἰσχυρεῖται!

Κι' ἂν δὲν μᾶθῃ τὴν οὐρά του ἀσφαλῶς στὸ τεῦχος τ' ἄλλο, θὰ σὰς πῶ καὶ τ' ὄνομά του κι' ἀνοιχτὰ θὰ τοῦ τὰ φάλλω!

ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Αργοστολιώτιμη φάρσα

Μία ...νευρανάγταση

Πολλές φάρσες εις βάρος φίλων του και γνωστών του σκάρωνε συνέχεια ο καπιτάν Μιστροκλής. 'Ο άξέχαστος Μαρέντος, πού με τὸ «κανώ» του, καθημερινά έκανε τὸ «πέραμα» μεταξύ Ληξουριού κι' Αργοστολίου. Φάρσες άφθαστες και πνευματώδεις, πού μήνες γι' αυτές συζητούσανε στις δυό πόλεις.

Άλλά και τὸ Αργοστόλι είχε και τὸν δικό του φαρσέρ, τὸν φραγκοράφητ Παναγή Φρίγκο. Και συχνά Φρίγκος και Μαρέντος προσπαθοῦσαν νά ξεγελάσουν ὁ ένας τὸν άλλο, σάν νάκαναν μεταξύ τους πνευματικούς διαξιφισμούς. Έτσι κάποιον πρωϊ συναντᾶ στήν λαχαναγορά τ' Αργοστολίου ὁ Φρίγκος, στὸ καϊκι του τὸν καπιτάν Μιστροκλή.

—Τί ὥρα θά σαλπάρης γιὰ τὸ Ληξούρι, καπιτάνιο μου; τὸν ρωτάει.

—Μά, κατὰ τσι έντεκα, μαστρο - Πανάγι μου. Μὴν ήθελες τίποτα γιὰ τὸ Ληξούρι;

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Ο Κ. ΤΖΑΝΤΖΟΣ

Με κανονικὴν άδειαν άφίχθη εις Αργοστόλιον μετὰ τῆς οικογενείας του ὁ συνταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Σπυρίδων Τζάντζος.

ΜΑΝΤΟΛΕΣ, ΡΟΖΟΛΙΑ
και Κομφέττο
ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ
Και επί έναν αιώνα
παράγονται στοῦ

ΔΡΑΓΩΝΑ

Όλα τὰ εἶδη Ζαχαρο-
πλαστικῆς γιὰ γάμους,
γιὰ βαφτίσια και γιὰ
κάθε χαρά σας, σὲ ποι
ότιτες ἐξαιρετικῆς και
τιμῆς λογικῆς

στοῦ ΔΡΑΓΩΝΑ

(Έναντι Ταχυδρομείου)
Αργοστόλιον

—Δὲν τᾶμαθες;

—Όγεσκε, τί συμβαίνει;

—Μωρέ, δὲν ἔμαθες, τοῦ λέει ὁ Φρίγκος, περίλυπος, πὼς ἔψες τὸ βράδυ μέσα στήν ταβέρνα τοῦ Κωστάτου τοῦ ήλθε συγκοπή τοῦ Σαχίνη;

—Μωρέ, τί μοῦ λές!... Τὸν κακομοίρη!...

—Κι' ἔτσι, συνεχίζει ὁ Φρίγκος, χάσαμε τὸ Ληξουριώτη θεληματάρη μας, πού τόσα χρόνια μᾶς ἐξυπηρετοῦσε.

—Μωρέ, ὁ Θεὸς σχωρέστωνε, πάει κι' αὐτός. Ήταν καλὸς ἄνθρωπος ὁ Σαχίνης, συμπληρώνει ὁ Μαρέντος. Κι' ἀφοῦ ἔπταν τὰ πιὸ καλὰ ἐγκώμια και οἱ δυό τους γιὰ τὸν Σαχίνη, ὁ Φρίγκος φύγει νά πάη νά φέρη τὸ λείψανό του νά τὸ μεταφέρη πρὸς ταφὴν ὁ Μιστροκλής στὸ Ληξούρι.

Βέβαια, θά καταλάβετε ἐσεῖς, φίλοι μου, ἐκείνο πού δὲν κατάλαβε ὁ φουκαράς ὁ Μαρέντος. Μ' ἄλλα λόγια, ὅτι ὁ Φρίγκος με τοὺς φίλους του καλοπλήρωσαν τὸν Ληξουριώτη θεληματάρη Σαχίνη νά παραστήσῃ τὸν πεθαμένο...

Έτσι, σὲ μιῇ ὥρα γυρίζει ὁ Φρίγκος με τὴν παρέα του με τὸ φέρετρο, μέσα στὸ ὁποῖο ἀναπαυότανε σὲ μαλακά μαξιλάρια ὁ Σαχίνης, πού προσεχτικά τὸ τοποθετοῦν στήν πρύμνη τοῦ καϊκιού.

Ὁ δὲ Μιστροκλής, σταυροκοπούμενος σαλπάρει γιὰ τὸ Ληξούρι. Μ' ἐπιδόατες του ὅλη τὴν παρέα τοῦ Φρίγκου, πού συνώδευε τιμητικά τὸν νεκρὸν μέχρι τὸ Ληξούρι.

Όλοι τους δὲ ἄρχισαν τὴν πένθιμη ὑπενθύμιση τῶν προσόντων και χαρισμάτων τοῦ μακαρίτη, μέχρι πού ἔφθασαν μισοκάναλα Αργοστόλι - Ληξούρι.

Όπότε!... Όπότε!...

Ὁ Μιστροκλής, πού μπροστά του ἔιχε τὸ φέρετρο, βλέπει με τρόπο του τὸ σκέπσμά νά ἀνασηκωνεταί! Τὸν νεκρὸ νά τριπῇ τὰ μάτια του, νά ξετολογιέται και χασμουριέται και νά λήθ τοῦ Μιστροκλή:

—Μωρέ, Μιστροκλή!... Έλα, μωρέ, μαζί μου στὸν Αἰὸν νά ήσυχάσης ἀπὸ τὰ βάσανα!...

Άλλά ὁ Μιστροκλής δὲν ἔκατσε ν' ἀκούση περισσότερα. Βλέποντας τὸν νεκρὸ ν' ἀνασταίνεται, ἔνοιωσε μιὰ κρύα ἀνατριχίλα, τὶς τρίχες του ν' ἀνασηκωνονται ἀπὸ τρόμο, και παρατῶντας πανί και τιμόνι... πέφτει στὴ θάλασσα!...

Μόνον δὲ ὅταν εἶδε τὸ «κανώ» του νά γυρίζη πίσω, τὸν Σαχίνη σκασμένο στὰ γέλια και τὸ Φρίγκο με τὴν παρέα του νά τοῦ ὀρκίζονται πὼς ήταν φάρσα, πίστεψε πὼς ὁ Σαχίνης δὲν πέθανε και δέχτηκε νά ξαναμπῇ στὸ καϊκι του και νά συνεχίσῃ τὸ ταξίδι του πρὸς τὸ Ληξούρι.

Άλλά, φτάνοντας ἐκεῖ, πήγε και κρύφτηκε στὸ σπιτάκι του κι' ἔκατσε δέκα μέρες κατὰκλειστος, μέχρι πού νά ξεχάσουν οἱ Αργοστολιῶτες και Ληξουριῶτες τὸ πάθημά του!...

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Σὰς δοκίζομαι...

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟ

Ή σκηνή στὸ Ώδειο μας, στὸ ρεσιτάλ πού ἔδωσε ἓνας βαρύντονος περαστικός ἀπὸ τὸ νησί μας.

Ή νεόπλουτη κυρία ὄλο και σηκώνοντας ὄρθια γιὰ νά φαίνωνται ἡ καινούργια τῆς τουαλέττα, τὰ χρυσαφικά τῆς και τὰ κολλιέ τῆς. Κι' ἓνας σοδαρός μας πρεσβύτες, πού με τ' ἀνέβασμα τῆς σκάλας ξεφυσούσε ἀπὸ τὸ ἄσθμα του, πού τὸν βασάνιζε, προχωρώντας στὸ διάδρομο, τὴν καλησπερίζει.

Άλλά ἐκείνη θέλει γιὰ ἐπίδειξη νά πιάσῃ κουβέντα με τὸν παλὸν ἀφέντη τοῦ τόπου.

Έκείνος, ὅμως, τὴν προσπερνάει, δικαιολογούμενος:

—Κυρία μου, ἔχω ἄσμα!...

Κι' ἐκείνη, παρεξηγώντας, τὸν ἐρωτᾶ μεγαλόφωνα:

—Κι' ήλθετε νά τραγουδήσετε κι' ἐσεῖς;

Ὁ βαρύντονος τοῦ πνεύματος τὴν ἔκασωσε:

—Όχι, κυρία μου! Άλλά ἀπλῶς νά σὰς δῶ!

Και οἱ ἀκούσαντες ἀκόμα γελοῦνε.